๏ โสมฮาบอั้วง้อมม่วน อามคาย
เขาก็ ทนระแดดอมเดือดกะหาย หิวไห้
ทังหลายพ้อมนางแกว นงถ่าว
ไหว้แม่ผู้คิงค้อม คั่งสถาน ฯ

๏ ค่าว ๆ หน้าท้าวฮุ่ง ฮมมะนา
นางจอม ทงบินตานเดือดแด ตานข้อง
โสภาเหน้าแพงสี่ อั้วค่า
เมื่อนั้น บ้ำซึมเตาเถิงน้อง ซ้ำมือ ฯ

๏ คองว่า ได้หยู่ห้องหนแห่ง เมืองเดียว ก็ตาย
เลยจักถือหาน เมื่อเซียงทองพากตู ไกดหน้า
เล่งเหน งาเฮียวห้างพันตัว ตั้งเคือง
คืนคื่นม้าควานห้าง หิ่งนัน ฯ

๏ หนักเหนืองเค้าคับคั่ง โฮงทอง
แกงควายสุกหมื่นกัน แถมส้า
เจืองก็ บุนปองไห้เมือหา ถุงซึม
เมียนแต่งพ้อมพันเหล้า หมื่นหาม ฯ

๏ ต้านคึมข้อแขม่วน ชมหัว
สาถี่ตามถาดเถียน ทะไถเซ้า
หนัว ๆ เทียนคนนัน ในอาด
ท้าวฮุ่ง เจ้าติ๋วล้อยเซินแม่ กินงาย ฯ

๏ ซะพาดพ้อมเหน้านั่ง แฮเฮียง
คอมเผือนควายหมื่นตัว กินแล้ว
โงงโงงค้องเสียงกอง เกาพาด
เมื่อนั้น อั้วอ่อนเจ้าทังง้อม ม่วนเมือง ฯ

๏ เขาก็ ทูนพาดไหว้พระแม่ มาดา
ยินเคืองทุกซู่ดวง หิวไห้
เก็งญาผู้ ธรรมย้ำ พระแม่
เมียนสั่งถ้อยถแถลงไว้ ซู่คอง ฯ

๏ เจียนแต่ มาฮอดห้องหนแห่ง เงินยาง
ฮมเพิงพายอ่อนอวน นงหน้า
อวนก็ ขวา ใจแจ้งวิญญาน ยินซื่น
คือคู่ ได้ผ่านพ้นพิมานฟ้า นั่งปุน ฯ

๏ หล่า คืนแล้วเห็นเผ่า พงสำ
แวนบ่อ มืออาดูรเดือดแด ดูแจ้ง
อันนึ่ง เฮียมกูผู้ ผาโถ ทาวซึม
เทือนี้น้องจัก ไปหยู่พุ้นพายแฮ้ เพือนแกว ฯ

๏ ต้านคึมข้อแขชอบ ชักคดี
เอามา เปนแนวนามคั่งรือ เคยคุ้น
เทพอั้วทังหลาย ไห้หอด
นับว่า เมือหยู่พ้นความหลุ้ย หล่าหอง ฯ

๏ ยอดมิ่งง้อมอั้วค่า อามคาย
แถนปงถงซั่งมา ดอมน้อง
อันนึ่ง เฮียมกูผู้ บุญผาย พ้อมเกิด
หมั้นหยู่ห้องคงแท้ เทียงสถาน ฯ

๏ ปะเสิดเนือท้าวฮุ่ง เจืองหาน
โพยไพสั่งหย่าเบียน บุญเจ้า
ปากตก้าหิมะพาน ไชยะเยส
พอคั่งเค้าทังค้าย ท่วยไท ฯ

๏ เนียนเนียนเนื้อภูธร   ทนสวาด
บ้ำชื่นกั้นกอยให้   ฮู่วอน ฯ

๏ พระราชเบี่ยนกอยกล่าว   นางมุน
โฉมควนคือคู่เหลา   ผิวเผี้ยน
พระกายกะกุนก้ำเม็งจื่น   เจ้าแม่
เมี้ยนมาขบให้เนื้อพ้อม   เพื่อนเฮา ฯ

๏ พระบาทท้าวด้านแม่   ทุกประการ
บ่อกว่า เร็งโญฌานค่อยถนอม   โฉมด้าน
บุญผายผู้นางเมือง   พระแม่
ให้หอดอ้มบาท้าว   ซ้ำขวัน ฯ

๏ สะบัดไชยก้องเถิงที่   นาที
พลแพนมวนออกเวิ้ง   วังกว้าง
พิมมะบานให้ตีกอง   ย้ายก่อน
คื่นคื่นช้างหลายฮ้อย   เคื่องคำ (1) ฯ

๏ ขวบเมื่อ เดือนสามค้อยเผดียงฮวาย อำเทส
ทุกด่านด้าวดงไม้   ดอกเงย ฯ

๏ เปนขอกห้วยหลายหมู่   มาลา
ถมพานเผยกินละออง   โฮยเฮ้า
ราชาเจ้าเจืองหาน   หุมมาก
คิดไค่ นำดอกไม้ไปเฮ้า   ม่วนไพ ฯ

๏ ภูไซท้าวเดินบ่าว   ทังหลาย
เฮาจัก ยอพลหลวงพากไป   วันหน้า
หานพายผู้เปนแสน   ตางราช
ตกแต่งพ้อมขวาซ้าย   ซู่ประการ ฯ

(1) เนื้อความตอนนี้ขาดไปไม่ติดต่อกัน

๏ น้องนาดผู้ต่างยี่   แคงคอน
ทังขุนขายค่อนคาน   เนาใกล้
สะพาะพ้อมเสนา   ฮบพาก
ควนที่ ภูไซท้าวสะเด็ดพุ่ง   ยอไป ขวบแล้ว ฯ

๏ แต่นั้น พระบาทไช้สองอ่อน โดยทัน
เชือจ่ง เมื่อหอสูกล่าวนาง   ในห้อง
แหนแก่ โฉมสั่งง้อมมเหสี   นางนาดกูเนอ
ขาพี่น้องทังอั้ว   อู่อาม ฯ

๏ จักไค่ ไปคาดหลั้นน้ำดอก   ในไพ
เชินนางงามซู่คน   ไปเฮ้า
ทังปวงพ้อมสนมหลาย   ไปม่วน
จักพากพี้ยามเซ้า   ล่วงไป ว่าเนอ ฯ

๏ ให้ด่วนต้าเตอมแต่   ยามงาย
ทังคำสายฮีบไป   เดินน้อง
มั่นนั้น เปนสายเชือคอนซาย   เชือแม่
ปุนไหย่หน้าผางท้าว   ไซเท็ง ฯ

๏ ท่อแตได้สิบขวบ   เมือหอ
ฮามมาลาไหย่เอง   ดอมท้าว
ขาก็ หิงๆ เข้าเมือเถิง   ง้อมม่วน
ทุกที่พ้อมนางเหน้า   หนุ่มปะกัน ฯ

๏ เจ้าอู่แก้วเปนอาด   อวนเขา
ทังหลายเมือนั่งเนือง   นางท้าว
แต่นั้น สองขาเข้าปะนมกร   นบบาท
น้าวซู่ถ้อยคำเจ้า   สั่งเถิง ฯ

๏ บัดนี้ พระราชท้าวสถิตนั่ง เบงชร
ฮมเพิง มีความสอนไล่หัว ฝูงข้อย
ดูดั่ง เดือนจรข้อนมาดา ฮสฮ่วง
ระดูดอกไม้บานฮ้อย แค่ไพ ฯ

๏ จักล่วงเท้าสะเด็ดฮอด เชิงชวัน
อังเชินพระยอดนาง ไปพ้อม
กับทั้ง สีสันเชื้อนางแกว แก้วอู่
สนมหนุ่มล้อมฝูงเหน้า คู่นาง ฯ

๏ เมื่อนั้น ซะพูหน้างอ้มม่วน ฮับขาน
โดยบุญขวางแต่งไป เติมเจ้า
นางหลายพ้อมเต็มสถาน ฮับกล่าว
ดูก็โดยอาด พระนั่งเก้าไปก้วน คู่นาง ฯ

๏ ค่าวค่าวหน้างอ้มม่วน เปนโทน
วางฝูงทอนไล่ไน ขันเข้ม
สะโกนคำตั้งพูวัน ซองหมาก
เรืองแต่งเต้มดูก้วน เคืองดี ฯ

๏ ปุนปากให้หาอ่อน ทั้งสอง
ชาก็ เองชุดีไล่หัว ปะนมไหว้
ของทานเจ้าทวยสเงย ฮสฮ่วง
หวานใชว่ชั้วจินเจิ้ม เคืองคาว ฯ

๏ สนมหนุ่มท้วงไยอ่อน สองสหาย
นงแพงจักค่าวเมือ เกิงอั้ว
ที่นั้น ดูหลายลันโอชา นองเนต
จงท้องไว้เมือกั้ว ที่หลวง ฯ

๏ ง้อมค่าวหน้าทอดพระเนตร เลยหัว
แองคอน ทั้งคำสายค่อยยวง ปะนมไหว้
ชาดที่ [illegible]ซ้ายทาสา หัดกะบาท
ทานแห่งเจ้ารือไว้ ค่อยโจม ฯ

๏ จักค[illegible] ห้า ท้องไว้กินแห่ง รอะไผ นั้นเด
โจ[illegible]สายสว่าหัว ทั้งคาย
ส[illegible]ง น้อยสเงยใช แล้วหย่า
จกไลยาปะนมเจ้า คอยดา ฯ

๏ พ่าเพ พอมพ้อมพ่ำ กันไป
เก็งสัตา (ที่) มน ทนอั้ว
กับทั้ง สีไวนางอามคาย เอ็ดอ่อน
เชือ นั่งหนั้วสาวใช้ คั่งสถาน ฯ

๏ สองอ่อนน้อยเลยฮอด ปะนมกร
อันว่า ภูบาลพระยอดเมือง เปนเจ้า
สอนเผิดข้อยจำทูน ทั้งธมอม
เชินแห่ง พระพี่น้องไปเฮ้า ม่วนดง ฯ

๏ เมื่อนั้น อั้วถ้ายถ่อยถแลงขอบ ภูธร
เยี่ยวว่า จอมหัวพระบ่อเฮียกเอา ลงหั้น
ขอบที่ ยังฮมฮ้อนพายตู ระนึกเลี้ยงจิงแล้ว
ก็บ่อ ขึ้นบาทเจ้าโดยท้าว ค่อยไป ว่าเนอ

๏ เมี้ยนกล่าวแล้วเฮียงพาด สาดี
เต็มไดคำฐู่อัน ตาลั้น
สาวก็ นำไปให้สองสี ขาอ่อน
มวนมอบให้คนชั้น แทบเคือง ฯ

๏ ซะซ่อน นี้ครั้นไหย่ ฮอนฮอน
สองบุญเฮืองอ่อนสี่ สองน้อย
ขาวพอ แจ้งอามคาย เอ็คอ่อน
ทั้งแอดค้อมสาวไซ้ ค่อยคำ ฯ

๏ เทื่อนี้ สองอ่อนได้อินผ่าย หอหง แถนอ
เมืองเซียงเคือพ่าปะกัน ริอไฮ้
เงินยางนี้ถอนทง ตายเบ่า
สองค่อยเยือนตางไซ้ แก่มสเมอ ฯ

๏ ออระม่อยหน้าเจ้าอ่อน คำสาย
ยินโกขาเคียดเคิ่ม พอยต้าน
เปนดั่ง รกไฮไม้พายบน ฮ่มไหย่นั้นแต้ว
หมากดอกพ้อมบานบ้าง พ่องจูม ฯ

๏ นกเนื้อเข้าซมไค่ โดยบุญ
คือดั่ง สมภารเจืองผาบซุม พูขว้าง
บุญหลายล้นเหลือดิน สุดยิ่ง
ท่อไป้ ง้างแผ่นพ้ามาส่วย สินทอง ฯ

๏ ความสิ่งนั้นยากส่าว อาทร พระเอย
หมั้นค่อย บันเทาเสียซางตอง ดูถ้วน
ถอนท่อ สวยไสต้านมีคือ เปนไหย่นั้นตาย
ทานโทสม้วนความนั้น มอดแสง เจ้าเฮย

๏ ไยไย่ร้ายยอหมาก ขันคำ
แต่นั้น สองเพงเจียระจากสี่ เถิงท้าว
ขากี้ เฮียงคำต้านปะนมถวาย ถองวาด
แล้วกล่าวไว้เดินช้า พวกไท ฯ

๏ ให้ด่วนย้ายยาพาด คัวหลวง
โสราหามหมื่นไห เหลือล้น
ทั้งปวงพ้นเงินยาง ตกแต่ง
ช้างแถะม้าคนพ้อม คื้นเคง ฯ

๏ ทุกแห่งท้าวเสเนส ปะนมกร
ทั้งหลายลาพากลง สถานกว้าง
พอเมื่อ ทินนกรเล้าสูนแสง ละต่ำ
เจ้าก็ เมื่อพ่างง้อมสเวยเช้า เสพสี่ ฯ

๏ ออระอิ่นอ้อยระบำก่อม เสี่ยงเพง
ภูมิถอยสวยมือ เช็ดผ้า
พอปะมานเมี้ยนเมือเทิง ลดม่าน
ง้อมม่วนเข้าหาท้าว ฮ่วมเฮียง ฯ

๏ สองพ่ำก้วสวานก่อม กันนอน
ควน ๆ เสียงนนตีต่อยพิน แคนได้
ออระซอนค้ายเดือนดน แสงต่ำ
ไก่ผู้แก้วขันท้า ทั่วเมือง ฯ

๏ แต่นั้น ท่วน ๆ ก้องสะบูล่ั้น สามที่
เมืองหลวงนั้นตื่นเติน เคียนช้าง
มุนตีก้ำกองหาน ไหลออก
ฝูงหมู่ด้างแกมซุน ? ด่วงไป ฯ

๏ สองขอกช้างปะดับแห่ ยายแพน
สะไวบั้กหอกหวน แกมจ้าว ?
แต่นั้น หานพายผู้เปนแสน ไหลก่อน
ม้าแล่นด้าวสี่ด้าย เคืองคำ ฯ

๏ ถัดนั้น ซะซ่อนเนื้อท้าวหนุ่ม สามมะเฮี่ยว
เชิงคนแถวหนุ่มพาย ตื่นช้าง
ปะคือเขียวค้อมอวานทาง หมายหมู่
คนหลั่งเท้าสองข้าง ผ่อเมิน ฯ

๏ ถัดนั้น ซะพู่หน้าอ้ายผ่อง ขุนยน
เสินเสินพายย่างไป ปุนย้าย
ถือคนก้ำเชี่ยงเคือ ง้อมม่วน
ทุกลำค้ายผินเสื้อ ไล่ดาว ฯ

๏ ซะถ่วนตั้งปะคือแฮ่ม หมายชุม
แต่นั้น ผาน ๆ ซาวปะกันหลั่งไป เปนถ้อง
ปะคือแถวหั้มลายดวง เลยกว่า
ปะดับเหวิดจ้าวแกมก้อง โยกไฟ ? ฯ

๏ คึ่งคึ่งข้าแหนแห่ เดงมา
ไล่วบดซ่อยูง เมื่อหน้า
ถัดนั้น ถือมันผู้ตางคิ่ง ท้าวฮุ่ง
ค้อมนั่งช้างผินผ้า เผ่นเชิง ฯ

๏ พุ่ง ๆ พ้อมคนมืด เดงไป
เชิงคนถือเคื่องแดง ดูถั่น
ปะคือไชยตั้งแกมแดง คำมุ่ย
งามซวาดเต่ดูพั้น ซุ่ชุม ฯ

๏ อุ่ยทุ่ยเนื้อผงบ่าว คอนซาย
สุมถุมถือเคื่องพอน ขาวแจ้ง
ไหลมวนย้ายเปนกัน นันเนื่อง
บาบ่าวผู้แพงถ้าน ราชวงส์ ฯ

๏ คำเคื่องน้อยหลานออก ภูธร
ปะสงคนถือเคื่องเขียว งามอ้วน
อายุได้สิบสาม สอนไหย่
สวนดั่ง คำฮุ่งนั้นยังน้อย ไบ่สม ฯ

๏ ไย่ไย่ย้ายจนบาท เถิงยาม
พานคำปะดับเคื่องตี้ ถมกุ้ย ?
ดูงามถั่นปะโคนคำ คาวเฮื่อ
หูไล่กุ้ยทวยเข้ม ตากติน ฯ

๏ แต่นั้น คื่น ๆ ก้องกองเสพ สะบัดไชย
นรินท์จัดหมื่นนาง จงห้อง
โส้มไวผู้เชี่ยงเคือ ง้อมม่วน
ทงเคื่องย้องสาวฟ้า ดอดอง ฯ

๏ ผิวออกแหล้ขาวมุ่ย นวนสี
เปนดั่ง หงส์คำเขาข่าวมา จิงแท้
รัสมีเหลื้อมพะกายกอง ดูเฮื่อ
ผัดแต่ค้ายทะลังฟ้า เท่าดิน ฯ

๏ ยามเมื่อ ทงเคื่องย้องสมฮูบ กินนรี
ฮอยที่ อินดองโส้มหยาดมา เมืองกว้าง
บุสบาเนื้อมีวัน หลายสิ่ง
พมแต่งแต้มผางเจ้า ริจนา ฯ

๏ พะหลิ่งนิ้วถ้วยก่อง แขนแพน
เกล้าเขี่ยวออกนิด ตะบตบ้าง
แต่นั้น แจน ๆ ข้างนางบัว เฮียงฮาบ
ผาสาทห้างต้นกุ้ย เคื่องคำ ฯ

◎ ฝูงหมู่ ปะเทียบช้างจัดได่ บริวาร
มาเฮียงพอพ่ำหลาย เหลือกว้าง
แต่นั้น ผาน ๆ เบืองเงินยาง อ้วค่ำ
ย้องเคืองเข้าทงช้าง เฮือคำ ฯ

◎ ปั้กง่าเก้าปะดับเฮียบ ไฮผม
เฮาจัก ทำตงแซงแซ่งเซา ปางนี้
ทมทมย้างเต็มโฮง ตาดนั้น
กัดนั้น ดี่แจ่มผู้เปนน้อง เล่าตาม ฯ

◎ ทงเคื่องย้างดั้นฮูบ กินรี
ผิวงามขาวดิ่งพระจันท์ เพงพ้อม
ทงดี่ย้องบริวาร เปนปะเทียบ
พังแล่นอ้อมเฮียงเข้า แทบเกย ฯ

◎ ต่างต่างก้าปะกันเบี้ยว นางแกว
เผยผื้นแคงคาดคิ่ง งามถ้วน
แพงแล่นแก้วออระทวย แก้วอุ่
ผิวอ่อนอ้วนขาวแจ้ง จิ่งพระจันท์ ฯ

◎ ซะพู่เนื้อนางเกิด นางเวี่ยน
นักดนมพอดี่พัน ตาพ้อม
เนี้ยนเนี้ยนช้างพวงคำ คือมาต
อ้อมพ่างชั้นเกยกว้าง คั่งดถาน ฯ

◎ แต่นั้น พระบาทย้ายดงโส่ด บระบวน
ทงผื้นคานค่าคำ พันก้อน
กาดาเลื้อจังกอน ควนขนาด
แหวนไส่ซ้อนฝูงแก้ว ค่าเมือง ฯ

◎ พระบาทย้องมนุดโลก คือบาแดนอ
ทงดังวานเฮือเฮือง กินเนื้อ
เบนที่ กัดยาจี้นกะดันตา ไจขาด
อกหยู่เฮี้กตอมท้าว คู่นาง ฯ

◎ เดิ่งฮูบเจ้ายัวระยาต กินทะลัก
ผิวขาวเขียวออกปาง ?อ ะเอื้อ
วรจักคี้วกวมตา ปะแจะเจด
งามชิ่นเต้อระเอื้อ แบ่กพม ฯ

◎ ทงเพดเพี้ยงปะจิตฮูบ กินรอน
พระเกดาผมดั้งนิน นางย้อม
ทงกะจกนต้างเลาค่ำ ปะดับดอก
อินท์แต่ พ้อมโสมเจ้า ถวดดงแดลือ ฯ

◉ แต่นั้น เสี่ยงดอกก้องซะบูดั่น เซี่ยงหลวง
เคงเคงเสี่ยงเสพบา ยวงย้าย
ทั้งปวงพี้นธรนี้ กวัดออก
กือตาบงั้ วแกมหน้า ไขว่ขะนู ฯ

◎ พ่าง ๆ ม้าบะดับหมวก คำไหม
เจ้งพันกือหมู่ทวน ละวังเจ้า
ปะคือไชตั้งลายลวง ดัพพฮูบ
คุดหยู่เค้เกุมเกี้ยว นาคหนุน

◎ ฮูบนาคเกี้ยว ๆ กอด ดมพม
ราชดี่กุมหมู่เสื่อ ในถ้ำ
ฮูบพมพ้อมนาราย ซ้อนก่าย
ฮูบหมู่ช้างทั้งม้า เนื่องนั้น ฯ

๏ ซาบถาบพ้อมสุภราช ทวระพี่
ยนยนประดับหลังไป เปนถ้อง
แต่นั้น ดูจวนย้ายภูมี สะเด็ดยาต
กองดูกท้า แดงเหลื้อม หลั่งไป ฯ
๏ เดี่ยระดาดพ้อมฝูงหมู่ ถื่อของ
ยนยนคับมื้ดไป ปุนย้าย
ถัดนั้น กะลิงเแพนพ้อนกองระบำ ขานขุ่ย
เพงก่อมกั้วทั้งค้าย คื้นเคง ฯ
๏ แต่นั้น ทำทุ่ยเน้อพระบาท บาเจื้อง
ทงเทิงพายยิ่งแมน ออระเอื้อ
ฮมฮมเบื้องพานดาวัน บังแดด
เมื่อนั้น ง้อมม่วนย้ายจนท้าว แปกเขี่ยน ฯ
๏ ฮื่นฮื่นเชื้องสั้วแสด ออนแดง
เปนบริวารหลั่งนำ คื้นช้าง
ขาวแดงเน้อนางเมื่อง อั้วค่า
ขึ้นขื่ช้างคำเหลื้อม เถ่าตาม ฯ
๏ ระพาดช้างเอื่ดอ่อน อามคาย
สาวฮามเขาหลั่งนำ คื้นช้าง
แต่นั้น ดูหลายล้นนางปะกัน แวนอาด
เจ้าอู่แก้วทงช้าง ดั่งเขี่ยน ฯ
๏ นางนาดเน้อนางเกิด เวี่ยนพม
เนี่ยน ๆ สนมพี่พัน เมื่อช้าง
ฮมฮมเชื้องพังพาย เดี่ยระดาด
คื่อดั่ง ง้างแผ่นพื้นเมื่องกว้าง โปดไป ฯ

๏ ซาดซาดเข้าเถิงบ่ำ อะเรื่งฌา
พดหลวงมวนเข้าไป เถิงห้วย
สั่งคาเค้าเปนดาง อ้อยอิ่น
ระนิฮุยไม้ซมด้วย แค่ผา ฯ
๏ ออระแนกเน้อเนี่ยมหนุ่ม ยินกะสัน
ทวยมาลาไส่ผม ซอนเก้า
ระดันไม้ตื่นพู หลามดอก
สัพลิ่งเต้ามี่พ้อม ซู่ปะการ ฯ
๏ มิคเรสฮ้องนกฮอก ดิงกัง
ฮมฮมเต็มด่านดง พอยเว้น
เพาะเพื่อ พดหลวงล้นทะลังดิน ดาลั่น
สัตว์สิ่งเว้นวางพ้น พ่องตาย ฯ
๏ เดี่ยระดาดไม้เปนถัน เดี่ยนดอก
บางหล่นม้วยหายแล้ว พ่องบาน ฯ
๏ ทุกขอกห้วยนงจ่อ จูมจี่
สุระพี่บานแค่เคื่อ งามตั้ว
คำควนพ้อมสวนดี่ เบ้าเหมื่อด
พะยอมผ่งกั้วฮั่งเผื้อ เฮื่อกอ ฯ
๏ ภุมมเรสเค้าบินเจือด ซมตะออง
ฮมฮมสาวบ่าวซอ ฮื่อฮื้น
กวนกันต้านแฮงผอง ซิ่งดอก
ผิดข้องทื้นกอไม้ ย่ายี่ ฯ
๏ แผด ๆ ต้านต่ำดอก เสี่ยงแซง
ไทเชี่ยงเคื่อพ่ำสาว สี่ไช้
ซุมแฮงฮ้ายไทฮาว อั้วค่า
เขาก็ลงจาก ต้นดอกไม้ซูไกล้ ทุบดี่

◎ สว่าสว่าให้ไท้ที่ หอหงส์
ก็บ่อ ยินดีเก็บดอกดวง ดึงซ้ำ
สูงิ่ดก้ามือตู ลงเลกนั้นเบ่า
ทั้งเล่า เอ็นด่าซ้ำคำอ้าย เลียดส่วย ฯ

◎ เจ้าตู เปนยากไฮ้มาเพิ่ง เมืองสูนั้นเด
ชาตที่ เปนนางดวยหย่ามา ซาซ้ำ
ทูนี้ คนฮีดฮ้ายซิ่งเอา ผัวเพื่อน
แม่นว่า ดับฮ้อยชั้นตายแล้ว บ่อแหนง ฯ

◎ แต่นั้น เดือนๆ ก้ำสาวถ่าว หอหงส์
เขาก็ ยังแรงความดอกซื่น ขานถ้อย
เปนเพื่อ องค์กะสัตรเจ้าจอมเมือง เทวราช
บุญหากดั้นถวมเก้า คอยมา

◎ บ่อได้ เปนทาสข้อยขอเพิ่ง เมืองลุงนี้ตาย
ท่อว่า สมภารเจืองหยู่หัว เปนจั้ง ฯ

◎ แนมหย่า ผิดอาดพ้ำเจ้าฮู่ง ซิมาตายง่ายเด
ฮมฮมเขาดวดยัง ขมเข้ม
เมื่อนั้น โสมกะสัตรเจ้าเจืองดุน ยัวระยาต
ขว้านหมู่ซ้างสะเด็ดสู่ เซียงขวัน ฯ

◎ ชาดชาดย้ายกะดิ่งมี่ พานไพ
สยนถอนนางสี่พัน ตามท้าว
เสียงกองค้องสวนไล ซับซุ่ย
เพียะต่าวต้องยิงฮ่ำ เฮียงระบำ ฯ

◎ อู่ยทู่ยเนื้อท้าวฮุ่ง ไสสี
ทงพานคำย่างเถิง เกยกว้าง
ภูมีย้ายเมือหอ สงโสด
น้ำดอกไม้จันทะล้าง อาบสี ฯ

◎ ผิวโสดย้อยยั่งยิ่ง พระแขไข
ภูมี ทงโสมสุดสลาดคม ยัวระแย้ม
เหมือนดั่ง เทพาได้ริจนา นำฮูป
พระก็ เปนเหน้าท้าวสเมอพ้ำ แทนอินท์ ฯ

◎ แต่นั้น นายดูบซ้างบัวฮึบ เฮียงเกย
ทาสีฝูงหมู่เคย ถวิลง้อม
เผยฮสพั้งเต็มสถาน หอมฮื่น
แล้วเล่าเข้าเมือพ้อม สู่สถาน ฯ

◎ ฮื่นฮื่นเบื้องฮั้วค่ำ เถยตาม
ฝูงนางคานอะเนกนอง เมือห้อง
ผานๆ เหลือมพวงดาว เฮืองเฮือ
สนมหลั่งเข้าเมือห้อง ทีชวาง ฯ

◎ พอเมื่อ วันวิ่งค้อยแสงอ่อน อรชอน
วางพล ในสถานสาดปู เต็มห้อง
สอนถอนกั้งระนั้งคำ วรรนมาด
เสาหุ้มส้วแพไว้ พอกพัน ฯ

◎ แต่นั้น เจ้าแผ่นด้านสะเด็ดออก เกยขวาง
เสนาเนืองนั่งนั้น จอมเจ้า
ฮมฮมพ้อมไทฮาม เชืองถ่าว
เขาก็ ทูนขาบไหว้นางท้าว ม่วนเมือง ฯ

๏ ค่าว ๆ หน้าเอื้อยมุ่ง อามกาน
ยินเคียงคายฮ่ำความ ไพถ้อย
เขาหาก พางานแท้ดีเอา เปน (ขนาด)
คำตอกถ้อยดูดั้น ใช่ปะมาน ฯ
๏ ควนก็ทุ.แก่ พระนั่งเก้าจอมเกส ซองตัด
ถว.ยคดีดูดั่งยัง งานพ้น
เขาก็ ขัดคำขึ้นเถิงขา สองอ่อน
แหนพากคั้นความฮ้าย ชู่อัน ฯ
๏ แต่นั้น สองอ่อนน้อยจำจื่อ เขาคดี
เขาก็ พันเมือเทิงขาบทูน ปะนมไหว้
คนกะสัตรเหง้าเจื้องหาน พึ่งถี
เชือก็ ไปไล่ถ้อยสองก้ำ ฮึบทูน ฯ
๏ ขาก็ ฮับอาดท้าวคดีฮึบ ถาดง
ปุนคว.มทันหมู่ซุม สาวใช้
ก็จึ่ง ดงฉายแต้มกดเอา คำปาก
ถามซอดถ้อยไดแจ้ง ชู่อัน ฯ
๏ ขาก็ พากเห่งหั้นเมือฮึบ ทูนถวาย
พระก็ ทงหะรึทัยเคียดเค็ม ฟุพั้ง
ปงปะสิทธิ์ต้านพ.ยุพระองค์ ก้ำโกรธ
จงจอดให้สาวใช้ ให้กะทำ ฯ
๏ ฝูงมหาดท้าวจำพระโอก โดยพลัน
อันแต่ ซุมเขาผิดพ้าพอ สามฮ้อย
ฮมฮมพ้อมนำมา พันผูก
เจ็บคอบถ้อยสะหาวพ้น เพิดคอ ฯ
๏ แต่นั้น ทุกท่อนท้าวนางไหย่ มามวน
นักสนมพอหมื่นปาย นองเผ้า
สนสนถ้วนปะนมมือ ทุงยื่
ง้อมนั่งเท้าทั้งอั้ว ฮ่วมสถาน ฯ
๏ ยังเถ่า คิดฮอดห้องอันที่ เขาผิด
ภูบาลพระผูกแขวน พอกะด้าน
ควนที่ บุพพิตะท้าวฮม.พิง ดัดส่อง
ปางเมื่อหลิ้นควนเจ้า โผดผาย ฯ
๏ ฮอยที่ พั่งส่อเบี้องนางนาด เชี่ยงเคือ
พายผูผางเพสอัน อายหน้า
เทื่อนี้ เสียสั่งแล้วเสียสี ดีกว่า
อายฮอดข้ำเถิงเท้า ทั่วแดน ฯ
● ท่อว่า ทวนปากด้านนอกอ่อน ในเจ็บ
แปงคำควนฮ่วมสี ไส้เกี้ยง
อันแต่ เก็บความฮ้ายไปมา ฮึฮ่ำ ไดนั้น
บ่อปากเลี้ยงฝังไว้ ที่ใจ ฯ
๏ ฮามอู่แก้วหลายส่ำ เอ็ดควง
ทั้งสี่ไส้เกิดเวียน ทูนท้าว
แต่นั้น ดวงกะสัตรไท้ทงเมือง ท้าวฮ่ง
เดินกล่าวเข้ามาพ้อม ฮึบเฮียง ฯ
๏ พุ่งพุ่งย้ายยอพาบ พาคำ
นางหลายเพียงพ่ำพล กินแล้ว
ฮมฮมก้ำเสนา นับหมื่น
เลี้ยงลูกท้าวฝูงแก้ว คู่คน ฯ
๏ ฮื่นฮื่นพ้อมฝูงต่าง ซาวปะกัน
แกงควายคนข้ำแกว แกงช้าง
นับบั้นถ้วนทาสา ฝูงบ่าว
ทั้งหมู่ข้ำซุมข้าง ซอกฟู ฯ

๏ ค่าวค่าวหน้าพระบาท จอมไท
เดินสุราฮีบเอา มาตั้ง
ให้จื่นพ้อมสามพัน นาราช
กำบั๊กแล้วไหบั้ง ขาบถวาย ฯ

๏ พระบาทให้ปู้พันพวงสว่าย ฟายแจ
ขาก็ เนืองคำ เถิงซู่แดน หมายต้ำ
แหนเถิงท้าวพยาจอม ดนอาจ มากิน
คูนลูกเจ้าปางนี้ พ่ำเหลือ ฯ

๏ คุ้มทังพระแม่เจ้าเสวยราช ในปะกัน มากิน
อนตายสั่งหย่าเมือ เถิงเจ้านั้นแด่
อันนึ่ง พงส์พันธ์เชือนางงาม อ้ายเจือง
ให้หยู่หมั้นหลายเช้า ชวบวัสสา ฯ

๏ ทุกเยื่องถ้อยแล้วหย่า สะเด็ดการ
ราชา เดินแองคอนช่างบั้น โดงเหล้า
หานพายผู้เปนแสน ตั้งก่อน
ฮ่วมซูบผู้เปนเจ้า ยอดเมือง ฯ

๏ ซะซ่อนเนื้องอ้อมม่วน ภูมิ
ทังบุญเฮืองที่นาง งามอั้ว
อันว่า อามคายพ้อมดวงสี แก้วอู่
ตัวผู่เถ้าพวงพัน ฮ่วมหลาน ฯ

๏ ซะพู่ เจ้าแอดไค้ทังอ่อน เอ็ดดวง
คอนชาย ทังซุนคอนค่อยกิน ดอมน้อง
บุญยวงผู้นางพม นางเกิด
คอนที่เหง้ายนต้อง ซูบเดียว ฯ

๏ ปะเสิดเนื้อนางเล่า นางเวียน
สามนะ ฮียวทังผ่องเพง กินพ้อม
เนี่ยนเนี่ยนท้าวทงกำ ค้อมก่ง
นายเทียนน้ำปะนมน้อม ขาบถวาย ฯ

๏ พระนั่ง ก้าจอมขม่อม พันหลาย
ยังไป่ พกเบาบางเฮ่งดวาย โดงเหล้า
ฮมฮมต้านบั้นทอน แล้วหย่า
นางส่ำเหน้าสนมน้อย เถ่าตาม ฯ

๏ สว่าสว่าพ้อมเมามื้ สุรา
ภูธรทงแท่นคำ งามย้อย
ทาสีพ้อมทาสา นับหมื่น
เหมิดซูบซ้อยสุบไหย่ มาเถิง ฯ

๏ ฮื่นฮื่นต้นอามาตย์ เฮืองหาน
สมภารเถิงฮอดเทิง พายพ้ำ
นับแต่ ส่งสารฮ้ฮือเจือง เบนไหย่
ท่อไป่ น้าวนอกพ้ำเอาส่วย สินทอง ฯ

๏ ตื่นแก่ ไย่ไย่ผ้ำไหลหลั่ก ตาราพุ้นเยอ
เสียงกองตบแมโพน แกมค้อง
สวนไลพ้อมกาละสับ เดืองเดิด
บี่ห้อก้องกองตุ้ม ยิ่งระบำ ฯ

๏ ปะสงเสบเจ้าดนปะเสิด แถนคูน
พระก็ เปนชายหานซู่เมือง มาไหว้
ออระนันต้นเงินคำ มูนมั้ง
เมืองบ่องเท้าไม้ไชว่ ชอนขวาง ฯ

๏ ชะพังช้าฝูงหมาด ระวังแหน
จตุรงวางนอกใน คนเฝ้า
แวนจนก้านาที เคิกคื้น
เสเนศพ้อมประนมเจ้า เลิกถง ฯ

๏ ฮื้นฮื้นพ้อมนางนาด นักสนม
วันทาลงจากสถาน เมื่อห้อง
ฮมฮมพ้อมนางโทน กะสัตรใหญ่
เขาพี่น้องยัวระย้าย ฮอดหอ ฯ

๏ ภูไช่ท้าวสะเด็ดสู่ ปางทอง
ออระองค์นางม่วนเมือง เทียมท้าว
ชะบองเนื้อฮวายจันทน์ หอมฮื้น
กะสำพักม้าวสมคู่ ก่อมเสน ฯ

๏ พิมมะสื้นน้ำกองคอก มาลา
เปนดวงหอมกิ่นกะจวน เจือพั้ง
มาไทกั้วสเนหา ฮักแพง
อกผ่อพั้งประสงท้าว ปวดกะสัน ฯ

๏ เนื้อแนบเนื้อหลั้นหลาก หลายเชิง
ถวายถนอมกันแถกสลา ปุนป้อน
เถิงสายสิ้นคืนถวาย เถิงบาท
เถิงบาทซ้อนคออ้อย อิ้นออย ฯ

๏ ประสงแนบซ้อนสุดสวาด ออระองค์
องค์ออระแอฮ่างชม ถนอมซ้อน
ซอนถนอมฮู้มะโนใจ จงแม่น
คิดแม่นซ้องทวงท้าว เฮ่งกะสัน ฯ

๏ ตะแบ่นหน้าเฮี่ยงกอด กันนอน
พอประมานผันล่วงมื้อ เถิงอั้ว
หอมฮสพั้งจันทะเจือ แถมกิ้น
พระบาทเกือเอากั้ว ก่งแฮง ฯ

๏ อกป่วงเนื้ออ้อยอิ้น คอมกะสัน
เชินนงแพงค่อยเซา ชมซ้อย
บริสุทธิ์ท้าวเจือจุน พั้งถี่
เจ้าคิวล้อ พั้งแล้ว ลวดนอน ฯ

๏ คับคาค้ายนาที กองคาด
ท้าวก็ เมือแนบซ้อนอามอ่อน เอ็ดควง ฯ

๏ ก้านเกดไม้ชัมชาด ชาตื่
ดวงหอมฮสอาบองค์ กะจวนพั้ง
ภูมิท้าวประสงนาง ฟูมเสบ
ตื่แก่ เดือนเที่ยงฟ้าลงลุ่ม ลับแสง ฯ

๏ เทวะเทพท้าวสะเด็ดด่วน หลายนาง
เถิงนงแพงอู่เมือง เทียมท้าว
วางจันทน์พั้งเตมพระกาย กั้วกิ้น
เจ้าคิวล้อยชมน้าว แนบนอน ฯ

๏ สุดสวาดหลั้นถดหลาก หลายประการ
นงแพงวอนกล่าวโยม วานไหว้
ภูบาลท้าวฟูมนาง นอนแนบ
ผ่านตื่นก้องดงไม้ ฮุ่งจวน ฯ

๏ แต่นั้น นายแนบก้องชะมูลั่น ลงเดิน
ภูธรทวานฮอดหอ ลงน้ำ
เดินเดินก้ำเมืองแสน ย้ายออก
ฝูงผ่าค้างสายล้วน ล่วงเมือ ฯ

๏ ทุกท่องท้าวปะดับสิ่ง ปางหลัง
สามมะเฮียวทังปู่พวง เมือซ้าย
หังหังม้าระไทแหน เหาะกว่า
ปะคือก่งซ้ายลมถั้ม ก่วงไป ฯ

๏ ว่อนว่อนก้องกะดิ่งหว่า นันเนือง
ไสไลบดช่อยุง ยวงย้าย
เมือง ๆ ซ้ายเซนคำ ชูเจือง
ผ้ายท่งกว้างคีรีพั้ง มืดมัว ฯ

๏ หนักเหนืองท้าวผายผ่อง ชุนยน
ฮมฮมเมือปีกขวา หัวต้อง
ถือคนชั้นเก็งฌา ง้อมม่วน แท้แล้ว
หอกแห่ป้องปานหย้า ดอกเลา ฯ

๏ ทะด่วนม้าแล้ก่อน อวนพาย
ผงจุลิบดมิดควัน กุงฟ้า
ยาบ ๆ พ้อนปะคือออน หลายหมู่
เซาขี่ช้างทังม้า แห่แหน ฯ

๏ แต่นั้น ซู่ซู่ช้างคอนนอก เปนปอง
ที่นั้น หลายขุนเซาหยู่แวน ระวังเจ้า
ถัดนั้น พดหลวงย้ายขุนทุย ? เตงออก
เสียงเสพ เจ้าตุ้มฟ้าดังก้อง ทั่วไพ ฯ

๏ สองปากข้างบั๊กหอก ยังทวน
สีโลกับโล่ห์เซน ไปตั้ง
ยังในนั้นเจ็ดพัน ข้ามะหาด
ถือคาบง้าวละวังเจ้า แนบจำ ฯ

๏ แต่นั้น พระบาทย้ายเมือสู่ หอปาง
ยนยนฝูงส่ำเคย คนไร้
วางทะไลเซ้ายอถวาย เทวราช
เจ้าแผ่นหล้าไคแล้ว ดวดหน ฯ

๏ พระราชให้ขาอ่อน คำสาย
เชือก เมือเชินสีชีนาง เถิงช้าง
ซาก็ ปะนมกรแล้วผายเถิง ง้อมม่วน
ฮอดที่ห้องนางท้าว ฮีบถวาย ฯ

๏ น้องพระเจ้า ด่วนย้ายสันโดด เชินสี
หลายนางทงอู่เมือง ยาซ้ำ
ภูมิให้มาเดิน โดยด่วน
พระพี่น้องหาช้าง ชู่นาง ฯ

๏ ทะด่วนช้างพังฮีบ มาเฮียง
ซาก็ อำลาเมือสู่หอ ขวางอั้ว
ปะนมมือต้านกอยเสี่ยง สันกล่าว
น้องพระ ให้เหนียวเจ้ายัวระย้าย เทียวเมือ ฯ

๏ กับทัง นงถ่าวเนื้ออามอ่อน เอ็ดควง
เคือเคือเสียงอ่อนสอง แหนถ้อย
ทั้งปองสันพังเฮียง เคียระคาด
ซาก็ ขึ้นขาบไหว้ทูนท้าว ค่อยแถลง ฯ

๏ แต่นั้น ท้าวคาดผ้าผืนดอก สายเคือ
ของแพงมวนแม่เมือง ปะสงให้
สายเคือเกียวสิงมอม เมียงม่าย
ทงหยู่เค้าดูเข้ม คาบเหลียว ฯ

๏ ลายนกน้อยเนื่องท้าย เปนลาย
เบโคโยงเมฆเที่ยว เทิงฟ้า
ลายบัวเกี้ยวผันลาย แกมดอก
ประดับแผ่นผ้าคำตุ้ม ขาบเชิง ฯ

๏ ยาบ ๆ เหลื้อมลายดอก แกมมะนี
คำมะนีเชิงคู่ควน คำล้าน
นับแต่ ปุนแปงได้เจ็ดปี เปนขนาด
ผู้ผ่านพื้นทงผ้า แปกอินท์ ฯ

๏ ยมมะราชเลื้ออันอ่อน ไยบัว
ทงตั้งวานตั้งพม พายฟ้า
บัวละลียองกินนรี นำสุบ
แหวนไล่ก้อยคุลีล้วย เฮื่อเฮือง ฯ

๏ บุพเพท้าวนำมา ปางก่อน
ทงเคื่องตั้งขุนฟ้า ฟากพม ฯ

๏ สองอ่อนน้อยปะดับแต่ง ยังแปง
ชมชม ยอขันคำจากสถาน ลงห้อง
พานคำย้ายเฮียงเกย จำแจบ
เสียงเสพค้องกองได้ คู่แถ ฯ

๏ ระแลบเนื้อขันขี้ กุญชร
แพแพจัดหมื่นนาง ลงห้อง
สอนลอนตั้งพานตาวัน แกมฮ่ม
ผู้ที่เหง้าทงช้าง ย่างเงย ฯ

๏ ระพ่มเนื่องง้อมม่วน ขับตาม
นูเนื่อฝูงล่ำสาว นำช้าง
ผาน ๆ เหลื้อมนางเมือง ฮั่วคำ
ฮามอู่พ้อมผายช้าง ย่างตาม ฯ

๏ ยัวระยาศย้ายเต็มท่ง มุงทาง
สนมหลายหลามหลั่งไป เปนก้อง
ถัดนั้น นางชุมเถ้าถัวถา ฝูงแก่
ช้างมี่ฮ้องนำท้าว คื้นเคง ฯ

๏ เถ้าจ่าซ้อนแปหยู หอบหลัง
มันก็ เค็งคัวหลวงไพไท ถือช้า
หังหังย้ายเนื่องนัน คนมี่
เถ้าแก่ร้นหาช้าง ย่างไป ฯ

๏ เสียงมี่ก้องช้างลูก เมียยา ?
ไส้ไวตกแค่งเมื่อ เปนก้อง
ระคันช้างพวงคำ มุงเคื่อง
ถวายเกี่ยมพ้อมพาเข้า หยุ่ดี ? ฯ

๏ หนักเหนื่องพ้อมสัพพลึ่ง ของหลวง
คัวละนานับเคื่องดี โดยฮ้อย
ทังปวงล้นของดี ดิบแดบ
ทังหน่วยฮ้านขันน้อย หมื่นปาย ฯ

๏ ผ้าแขบกั้งมุงม่าย เมืองงาม
เขาก็ ยายเอาเมื่อไส้เท็ง หลังช้าง
ยังไนนั้นฝูงฮาม อ้างไอต
ทงเคื่องเข้าเสมอท้าว เคื่องคำ ฯ

๏ สัพพลึ่งพ้อมฝูงต่าง เมืองแถว
เขาก็ นำเนื่องถันแต่งคืน เมื่อบ้าน
ยนยนย้ายคนแถว หามหิ้บ
ทังเคื่องหลั้นฝูงม้า หมากสะกา ฯ

◎ ตกแต่งพ้อมส้นฮืบ　　บรบวน
ท้าวก็ (หวานมรคาต่าวคืน　　หาห้อง
โสมควน.น้อมาไท　　เทียมนาค
พอไพ่พ้างหุมพ้อม　　เพื่อขวาง) ฯ

◎ ฟังยิน คื่น ๆ ก้องเสียงเสพ　　ภูธร พุ้นเยอ
กาพะยอม ปนแค่เคือ　　แคมห้วย
ภุมมะรื่น้าวขม.ชย　　ดะอองดอก
ตื่งเก่ สาวหลั่งซ้อนมวยเก้า　　เฮื่อเฮือง ฯ

◎ สองขอกข้างเสียงส่ำ　　มะยุรี
ส้างคาเนื่องผ่าคอย　　ชมไม้
ดางตัว มี่เมี่ยแล้ววางแซง　　ไว้คู่
ตัวหยู่บ้านกวนให้　　ฮ่ำไฮ ฯ

◎ พ่องเล่า จับกิ่งไม้มีคู่　　เฮียงสอง ก็มี
ดางเล่า ยังงอยหาผู้ไป　　ชมซ้อน
ซอแซต้านผายคอ　　เอื้อมไหล่
ออระอื่นอ้อยเสียงจ้อย　　ม่วนคง ฯ

◎ จับแจบฮู้ คายเหยื่อ　　ปุนบั้น
ฝูงนางจงจอดมะโน　　แต่คืน
กันตะยาคุ้มมัวกะสัน　　เมินผ่อ
คิดเมื่อ ท้าวบี้นอุ้มฟูมเฝือ　　ฝากเสนห์ ฯ

◎ ทุกซาคนมีท้อ　　ฝูงเฮา แดนอ
วาบ่ย เปนผัวเผคว่าเซ　　ทังค้าย
ยังจัก มีปางเก้าผัวเมีย　　เปนคู่ นั้นบ่อ
ฮู้จัก คายซึ่บเถ้าเปนข้อย　　ทั้งหลวง ฯ

◎ แต่นั้น ควานบื่นช้างเฮวฮืบ　　ซำเซย
ทังปวงนั้นคืนเคง　　คุงฟ้า
ผงขุดีพั้งเมือบน　　บดมืด
ช้างและม้าไฮฮ้อง　　ไห่ละเทือน ฯ

◎ ออระทึกลั่นแหนแห่　　เปนถัน
ปะเหี่ยนคือยิ่งพม　　พายฟ้า
แต่นั้น หัวพันเข้าเชียงบาน　　ปงหอก
ปะดับหอกง้าวแกมซุ้ม　　ก่งชะนู ฯ

◎ เดือน ๆ ด้นคนออก　　เมินบา
ทังเมืองมวนหยู่คอย　　คองเจ้า
ชะบัดไชก้องในเวียง　　ดาสนั้น
ตื่เสพ เจ้าสุ่มฟ้าเจืองท้าว　　ทีเซ็ง ฯ

◎ ผ่อเห็น ทุกหลั่นท้าวมัวมืด　　เต็มมา พุ้นเยอ
เสงเคงถือหอกตาม　　ตีนช้าง
คือว่า กองหานท้าวเมืองแสน　　ฮ่ำฮาซ
ม้าพ่วงช้างสองเบื้อง　　พุ่มพาย ฯ

◎ เปนก่งเชื่อพระราช　　มารดา
คนเหลือหลายหลั่งมา　　เปนถ้อง
แต่นั้น พลหลวงเจ้าเต็งมา　　บดมืด
คั่งคั่งช้างงาค้อง　　ไล่เซน ฯ

◎ ออระทึกม้าปงเหยียด　　เปนถัน
ผงขุลีบดมืดควัน　　คุงฟ้า
ขุมนั้น ฝูงขุนข้าบาไท　　ท้าวฮุ่ง
เขาขี่ม้าอานห้อ　　พ่าหลาย ฯ

๏ พุ่งพุ่งพ้อมใทเก่า เงินยาง
พายๆ สามมะเฮียวม่วนเวียง ตาต้น
ถัดนั้น ขุนนางเจ้าเชียงเคือ ง้อมม่วน
ยนขี่ช้างงามพ้น เพื่อนลือ ฯ

๏ ทะล่วนเข้ากุม (กั็บ) คืนพาย
ปือลือชุมหมวกแหลม ไหลเข้า
เสินๆ ช้างกะดึงนัน อ้ายผ่อง
โสมบ่อเส้างามต้น คู่คน ฯ

๏ สาวหยุ่ย้องหุมเบิ่ง แถเล็ง
ผนผนฝูงหมู่คอน คนไกล้
ฝูงนั้น คนเซงชั้นตางคิ่ง ท้าวฮุ่ง
คอนนั่งช้างผืนเสื้อ ไล่คำ ฯ

๏ พุ่งพุ่งเข้าบั๊กคู่ไหย่ เงินยาง
ขุนชายนำสืบมา เติมน้อง
ผาน ๆ ช้างเขนคำ คูอาด
คนหลั่งเท้าสองข้าง พุ่งพาย ฯ

๏ แต่นั้น คำเคืองน้อยหลานราช มาดา
ทงกุญชรก่ายมา มียั้ง
สเนหาน้อยเชิงคำ ถือดาบ
คำฮุ่งนั้นยังน้อย ไปถือ ฯ

๏ ขาก็ เปนหน่อพ้ำชายทอก ทังสอง
ก็อเมืองแพงยิ่งดา สองก้ำ
มาดาน้อยหอหงส์ เปนแม่
ตกแต่งให้นมรู้ พ่าหลาย ฯ

๏ อะเนกสันฝูงหมู่ มบั๊ว
พอพันปายส่ำนาง แหนห้อง
แต่นั้น หนัวๆ ส้นแคมทาง เตียะ ตาด
ถือดอกไม้กองเหลือม หลั่งมา ฯ

๏ หลิงเหน ขาด ๆ ช้างอินหล่อ พานคาพันเยอ
พานตาวันมืดมา ปนก้อง
สนสนง้าวแวงหลาย คำนาด
ปุนแต่งตั้งเปนถ้อง หมื่นกัน ฯ

๏ พระบาทย้ายยกย่าง ลีลา
ทงโสมสันสิ่งเมน ไะพ้ำ
ทังเมืองพ้อมสาขุการ ฮบบาท
เจ้าแผ่นหล้าสเวยล้าง สิบนคร ฯ

๏ กับทัง สีสอาดเนื้องอ้มม่วน มะเหลี่
เทียมภูธรหยู่ยื่น ยแถ้า
กับทัง บุตตีน้อยสายนาม สนมหนุ่ม
ฮับบาท เจ้ ตัวช้างเมือห้อง สู่สถาน ฯ

๏ ขาดขาดช้าเปืองแกว่ง จำมร
ฝูงนางโทนพ้ำมวน เมือห้อง
ชะลอนล้วนกันละยา ฝูงถ่าว
เขาพากช้างเมือห้อง สู่สถาน ฯ

๏ ค่าวๆ หน้าง้อมม่วน หอหงส์
สองบาคานที่อวน อิงเอือม
ผานๆ ย้ายลงเถิง ผาสาท
เตียระดาดเหลือมตาเมียน เคืองคำ ฯ

๏ พอเมื่อสุริย์คาดค้อยลงลุ่ม อรชอน
ยนยน ยอพานแล่ พ้ามวน เฮียงเข้า
ภูธรท้าวสเวยแถง แล้วหย่า
สาวแล่นเต้ายอน้ำ ซ่ำซด ฯ

๏ ระพาคนั้วส่ายสูบ เซ็ดแคง
สนส่น ยอซามจึ่นเลิกลง เทถ้าง
เมื่อนั้น จอมแพงขึ้นเมือเทิง ลดม่าน
ง้อมม่วนผู้คิงค้อม ฮ่วมเอี้ยง ฯ

๏ ผู้ผ่านพื้นมนุสโลก เลยนอน
สวา ๆ เสียงนนต์ต่อยพิน อำอึ้ง
สอนลอนช้างนอนโฮง นับหมื่น
ควานหยู่ป้องฮิงไว้ ซู่ตัว ฯ

๏ ฮึ่นฮื่นข้าหลายส่ำ โยธา
เพงสมภารทั่วดิน แดนฟ้า
เถิงเมื่อ (สังขานขึ้นระดูปี ฟ้าใหม่ เมื่อใด
ทุกประเทสท้าวมาเต้า ซู่เมือง) ฯ

๏ ไย่ไย่ล้นเต็มช่วง เงินยาง
เมืองหลวงสุขยิ่งสวรรค์ เมืองฟ้า
อรนั้นพ้อมนางหลาย พอหมื่น
ทุกค่ำเช้ามาเฝ้า ป่ำลือ ฯ

๏ ฮึ่นฮื่นล้นเต็มราช มุนเทียน
ลือไปเถิงฮอดแคน ดินห้อ
เวียนไปเท้าตูมวาง โอยอ่อน
ทอไป่ เต้นอกฟ้ามาส่วย สินทอง ฯ

๏ ชะพู่เนื้อนอนเสือ หลบแฮ
นางหอหงส์กอดผัว นอนซ้อน
พอเมื่อ อินแลฮ้องกองยาม ทัดเที่ยง
เหมือยหมอกซ้อนดาวช้าง เงิกเงย ฯ

๏ เพี่ยงเพี่ยงย้ายเถิงฮุ่ง ราตี พุ้นเยอ
ภูธรเลยพากนาง ไนผ้า
ราชาท้าวสี่พั้น ม้วนปาก
น้ำส่วายหน้าแคงได้ ถวดงาย ฯ

๏ เจ้างวากหน้าเต็นอ่อน สองสะหาย
เชือก็ นำสาระพี่ถวายมอบถุง ทังป้า
ขาก็ จ่ำคดี้ท้าวทวานเมือ เถิงซึ่ม
สองจิ่มหน้าเถิงท้าว มอบมวน ฯ

๏ ป้าตื่มถ้อยขานคอบ ภูธร
พยา หลวงชวนเก็งญาใส่หัว แถมเก้า
พระก็ สอนเขาให้ทูนทัน เทวราช
สองเถ้าได้ทานท้าว ขอบคุนว่าเนอ ฯ

๏ ขาก็ นบบาทแล้วคืนคอบ เจืองหาน
พระก็ ทงเงินยางหยู่ปุ่น แปงผ้า
ขันคำถ้วนเต็มสถาน ฮ้อยคู่
ช้างและม้าพลพ้อม อะเนกนัน ฯ

๏ สเวยราชกว้างเปนช่าง ยูกะเลิม
ก็บ่อ กัวเกงอันฝ่ายได ขนช้าง
ยูสนุกหลื้นบัวนาง พอหมื่น
ท่อไป่ ไง้แผ่นฟ้ามาส่วย สินพาย ฯ

◎ ไผไป่ ได้ดิ้นถ้อยอำนาจ ดื้อเพ็ด
ทงบุรีผ่ายได เกี่ยรตึ้กว้าง
พระก็ ดเวยเมืองได้สิบเจ็ดปี่ ทันขวบ
ไปหอนฮู้ความฮ้าย ผ่ายได ฯ

◎ พอเมื่อ เถิงขวบพ้ำปี่ใหม่ เถิงมาพุ้นเยอ
ระดูเดือนดับใหม่เถิง เดือนตั้ง
แต่นั้น กันถะยาก้าหอยนต์ อั้วค่า
คิดเคี่ยดตั้งดูถ้น ไซ่ปะมาน ฯ

◎ เพาะเพื่อพระบาทท้าวกั้วผ่าย หอหงส์
ฮองคาน ในเหล้มลางมอบเวน วางให้
ก็จิ่ง จงจิดอั้วหะริทัย กิ้วโกธ
คิดฮ่ำฮู้ ทวงไป้ บอะใจ ฯ

◎ ก็จิ่ง คิดฮ่ำฮู้ ระหัดที่ คูแกว
พายอาวพวงค่องคอ จาถ้อย
เอาเชื่อบ้าบานแหลว มนต์ไล่
ยาหยั้น เจ้าติ่วล้อยนางง้อม พากกัน ฯ

◎ แต่นั้น พระบาทท้าวฮ้อนยิ่ง คายคึ่ง
คิ่งไค่ ไปเดินไพซู่วัน นำเนื้อ
เขาจิ่ง ลื้อซาท้าวเจืองหาน เดินปะเทส
งามยิ่งย้อยสเมอท้าว เทพอินท์ ฯ

◎ แต่นั้น นางแอกไค้ไปบ่ำ เดินไพ
นางก็ กอยมะโนทำซู่วัน เชิงท้าว
ก็จิ่ง (กาย) เปนเนื้อโตกวาง คำไหย่
เหาะหอบเต้นทังค้าย ทั่วไพ ฯ

◎ แต่นั้น ไยไย่ย้ายฝูงป่ำ นายพาน
เขาก็โคจร เห็นกวางคำไค่กะสัน ดาได้
เขาจิ่ง คืนมาไหว้หานพาย แหนพาก
อาวก็ ไปฮอดผู้เปนเจ้า ยอดเมือง ฯ

◎ พายนอบนิ้วปะนมกล่าว เสียงไส
เขาก็ เห็นกวางคำเฮื่อเฮือง ในถ้ำ
ภูมิท้าวไคเห็น ฝูงหลาก
คิดจัก ไปด่านต้าวนำเนื้อ แคไพ ฯ

◎ เดินป่าวเบื้องฝูงหมู่ โยธา
เฮาจัก โยงพลหลวงพากไป วันนี้
เสนาผู้ขุนหลวง ตางบาท
บอกที่เหน้าหลังหน้า ซู่พาย ฯ

◎ ซาดซาดช้างม้ามิ่ง โยธา
คนหลามหนาซู่พาย เบนถ้อง
โยธาล้นเฮืองหาน โดยหมื่น
พลแปดด้านพ่อยล้น ซู่พาย ฯ

◎ ฮื่นฮื่นข้ายอนั่ง ในเยี่ย
สามพันพานเล่งไป เมื่อหน้า
แต่นั้น ภูธรท้าวโลมนาง ง้อมม่วน
สั่งพี่ เจ้าคอยถ้าในห้อง หยู่สะเถียน ฯ

◎ ยั่งยั่งหน้าง้อมม่วน ปะเมกร
บายมวยเลี่ยนลูบซุด ทังเยือน
ถอนท่อ (ทงตนตั้งถุนหลัง หิวหอด)
บ่อกว่า ผู้ที่เหง้าเห็นไฮ้ ผ่ายตู นี้เนอ ฯ

◎ อันนึ่ง บ่อสว่างใช้หนักหน่วง ในคิ่ง
มัวเมาใจซู่วัน ดูเส้า
วิงยานไว้จอมหัว เปนแพ่ง
พอที่ เจ้าหมื่นม้าวไปเที่ยว ฮีบเถิงนั้นเนอ ฯ

◎ ทุกแหงเหน้าอั้วค่า เมือมวน
ทังอามคายอู่อวน เฮียงพ้อม
ภูมิท้าวทวนคดา เดินสั่ง
สู่พี่น้องเนาพ้อม ค่อยคง แด่เนอ ฯ

◎ ซะพั่งน้วยอแนบ ปะนมเนื่อง
พระกี่ ทงพิมานหมื่นสนม นองไหว้
เฮือง ๆ เหลื้อมสุริยา ฮ้อนแดด
แต่นั้น ท้าวถ่ายผ้าผืมเข้ม คาดแคง ฯ

◎ ออระแนกเนื้อขึ้นขึ้ พานคำ
ภูธรยกย่างแยง เมือหน้า
โยธาพ้อมพลหลวง มวนมาก
เจ้าก็ อ้วนหมู่ช้างพลด้าน ด่วงไป ฯ

◎ ผ่อเห็น ทุกปากเบื้องปะดับแห่ เปนถัน พุ้นเยอ
ไสวเถิงฮ่มซาง ฮิมห้วย
มะยูรีฮ้องในไพ ขันแขก
สัตว์สิ่งด้วยหมื่นเหม้น หลั่กพล ฯ

◎ เลื่อน ๆ เข้าเถิงเขต บัพพตา
มวนพลเถิงฮอดผา ฮิมถ้ำ
เขาก็ แปงโฮงกว้างหลายวา ยูฮาบ
แผ้วซู่ก้ำหอท้าว ที่สูง ฯ

◎ ซาบดาวพ้อมหอราช มนเทื่ยน
พลหลวงมวนมี่นั่น คุงฟ้า
เมื่อนั้น ภูธรให้ไปเวียน วังน่าง
ย้ายหมู่ช้างทังม้า ด่วงไป ฯ

◎ พ่าง ๆ พ้อมอามาตย์ โยธา
ทังหลายไปคว่ากวน เอาเนื้อ
มิคคาได้ทั่วระพี้ ควายเถื่อน
สัตว์สิ่งฮ้ายเสือพ้อม แฮดกะทิง ฯ

◎ เลื่อน ๆ ข้าพันผูก เอาเบ่นก็มี้
เล็งดู (เสือสิ สัตว์) อะเนกหลาย เหลือล้น
ฝูงพานต้นน้ำกวาง คำถ่าว
ก็บ่อ เห็นหมู่นั้นดูพ้น ที่คนิง ฯ

◎ ค่าว ๆ หน้าคื่นคอบ หานพาย
หิงหิงเขาเลิกดา ไพกว้าง
เมือถวายไหว้จอมเมือง เทวราช
ท้าวฮุ่งผู้ ธรรม์อ้าง ชื่นชม ฯ

◎ แต่นั้น ความแผ่เท้าเถิงปะเทศ ลือซา
เจือหาน นำรี้พลอะเนกหอง ดูดั้น
ทุกพายพ้อมยินดะอา โอยอ่อน
ใช้ขาบไหว้เจืองเจ้า ซู่เมือง ฯ

◎ ทุกท่อนท้าวมวนฮอด เหลือหลาย
เขาก็เนื่องความ เถิงหานพายกล่าวกอน ธรรม์เหง้า
แองคอนพ้อมขุนซาย ทูนบาท
(หลายปะเทศเต้า) มาเผ้า ซู่พาย ฯ

◎ มีเครื่องพ้อมสัพพสิ่ง เปนกัน
เขาก็ นำมาถวายลูกจอม ไจห้าว
เมื่อนั้น องค์กะสัตรไท้ธรรม์ย่ำ ท้าวฮุ่ง
เดินบ่าวไห้มาเฝ้า ซู่เมือง ฯ

◎ พุ่งพุ่งพ้อมปะนมไล่ (สี่ระลำ)
ทังหลายมวนพ่ำลา ลงห้อง
วันเอี้ยงค้อยนาที สูรย์ค่ำ
ฝูงค่องฮู้ทูนเข้า มอบถวาย ฯ

◎ เทวราชเจ้าเสวยโภชน์ เลยลา
นายคัวถอยเลิกมวน ลงล้าง
เสียงกองค้องระบำขาน เพงพาด
เขาก็ ดีเสมผู้องค์อ้าง โลกลือ ฯ

◎ พระบาทท้าวนอนเสื่อ หลบแฮ
ลือเซิ่งตกท่วยไท เกียรกว้าง
พอเมื่อ อิ่แลฮ้องแกมกา เค้าอั่น
เจืองก็ คิดฮู่งผู้นางท้าว ม่วนเมือง ฯ

◎ ภูไซ่ท้าวคิงฮ่ำ ในทวง
ตอนท่อ ไสยายังเยื่องเฮ ฮนถ้อย
กวังมะโนท้าวยินกะสัน ง้อมม่วน
หลับบ่อได้คีค้อย ฮุ่งลาย ฯ

◎ พอเมื่อ สูรย์ด่วนขึ้นเฮืองเฮือ กะลานหิน
ภูธรผายออกมา เกยกว้าง
นรินร์ท้าวสี่พั้น บ้วนปาก
น้ำส่วยหน้าวางไว้ ลวดงาย ฯ

◎ ไข่ไข่ย้ายอามาตย์ มวนมา
เสนาเต็มนอกใน เนืองเฝ้า
จตุราตั้งยังแพน ปะดับหอก
ช้างแห่เท้าทังม้า เนืองนัน ฯ

◎ แผนแผ่ล้อมทุกชอก เหลือหลาย
ฮมฮม ชาวปะกันแบกเกิน แกมซุ้ม ?
ปะคือไซตั้งลายลวง ยังเหยี่ยด
คนมีดกุ้มหลังหน้า แห่แหน ฯ

◎ ตันเหยี่ยดไว้ปะดับก่อง หลายกัน
ชะลอนเดียระดาดแวน งามย้อย
แต่นั้น ภูบาลท้าวทันคอน โดยด่วน
ให้ค่อย ย้ายแขกเข้ามาเฝ้า หย่านาน ฯ

◎ แต่นั้น แขกด่วนเข้าเถิงราช วังหลวง
คอนก็ พาบังคมขาบถวาย ซุลีไหว้
แล้วเล่า ยวงเขาขึ้นสถานทอง ทูนบาท
ฝูงแขกไหว้ปะนมพื้น อ่อนอวน ฯ

◎ พระราชท้าวสถิตนั่ง เม็งชร
เจ้าก็ เปนพยาไทนซู่เมือง มาไหว้
แต่นั้น แองคอนเข้าทูนสาน แถลงอ่าน
ฝูงแขกเบืองยอนิ้ว เลิกซุลี ฯ

◎ ผู้ผ่านพื้นห้อไหย่ หนองแส
มีบันนาการมาเคืองทวย ทังคู้
แฮลายเกียวสนโคม ฮ้อยแผ่น
ทังหมู่ผ้าตาแต้ม เคืองคำ ฯ

๏ ผู่แก่นเชื้อพยาฮ่วน ตูมวาง
กุญชะโรเฮืองเคื่องคำ ถวายเจ้า
ฝูงเขาข้างถงจื้น นคเรส ก็มา
ทังผ้า ก้าพะโคพุ้น ม่านขวา ฯ

๏ พิ สสพ้อมคุบเคื่อง บันนาการ
มหานินควนค่าคำ พันก้าน
ฮง ๆ เหลื้อมแสงปาน สุริเยส
ทังท่อนผ้าถายเอื้อ ค่าคำ ฯ

๏ ขนาดนั่งนั้นแก้วสิ่ง พิ้ทูร
ขันะชาติเกิดมา ในเบ้า
ถวายถวินไหว้บุญเฮือง ท้าวฮ่ง
ห้อขาบเก้าปะนมแล้ว ถวดจา ฯ

๏ พู่งพู่งพ้อมจื้นม่าน ชาวปะกัน
ทงผายสี่หมู่เขม พายล้อ
โมทนาท้าวเจื่องหาน หุมมาก
บุญพระล้นพอต้อ ยื้นยาย ฯ

๏ ดูก็ หยุ่จอกก้าพายนอก ขอนขวาง พุ้นคาย
สมภารมีจ่องมา เหนหน้า
บุญหลวงเจ้าเงินยาง เทวราช
ดูก็ยำท่าน เจ้าสุ่มฟ้ามาล้อง ชู่เมื่อง ฯ

๏ เมี้ยนปากแล้วพระราช เลยจา
เฮาก็ เนื่องพลมาม่วนกิน ในหนี้
ฝูงเขาน้องกะสัตรา ยังหยุ่ ดี้รือ
เมื่อนั้น แจกขาบเก้าทูนท้าว ทีเซิ่ง ฯ

๏ ยาม เมื่อ พากที่ก้าห้อไหย่ ทงปะโค
สมภารเต็งชู่เมือง มาไหว้
ขอแก่ เร็งโฉผู้แถนคูน ถงเกิด ว่าอัน
เมืองเบ้อ เท้าขาแบ้น? ไค่เถิง ฯ

๏ ปะเสิด น้อท้าวฮุ่ง พึ้งคะดี้
ฮมเพิ พอขอบใจ จิงแล้ว
ซะลอนล้วนขันสี่ ซองหมาก
ม้วนกลาวแล้วไปให้ แจกเมื่อง ฯ

๏ ทุกปากพ้อมปะนมบาท ปาทา
ฮมฮม ยกขันคาใส่หัว กวมเก้า
ฝูงหมู่ ฮ เงวนท้าวเจืองหาน เทวราช
ตกแต่งให้เขาพ้อม ชู่ ๆาง ฯ

๏ เจ้าก็ แหน ฮ่างให้ไปมอบ ฝู นาย
ผาน ๆ ยอยุคำใส่หัว กวมเก้า
บันนาการเจ้ามีพาย ฮ้อยคู่
ทังหมู่ม่าอานพ้อม เคื่องคำ ฯ

๏ ซะพู่ เนื้อท้าวฮุ่ง เจื่องหาน
เฮาก็ เปนพยาโทนฟ้าเลวย เมื่องกว้าง
ถามข่าว ภูบาลเนื้อกะสัตรา ฝูงประเทส
กูก็ เปนพี่หล้างคองใช้ หย่าฮาม ว่ เนอ ฯ

๏ พิเสสท้าวม้วนสั่ง สะเด็ดการ
พอยามเสียงแขกลา ลงห้อง
มะหิงสาพ้อมฝูงทาน ไปแจก
เหล้าก่องล้วนน้ำเลี้ยง แจกเมื่อง ฯ

◎ แต่นั้นออระแนกเนื้อเจ้ายี่ ยินกะสัน
บุญเฮืองคึดฮู่งเมี่ย คนิงบ้าน
บันนาการพ้อมปะเทเส มาส่วย
ทังถ่านคู้เสนน้ำ ดอกหอม ฯ

◎ อันนึ่ง กองดอกไม้เฮี่ยกชื่อ โยธิกา
เมื่อหอมสื่โสกเหงา เสี่ยบ้าง
สองขาน้อยคำอัน ฮับบาท
ขึ้นขี่ม้าอานห้าง เคื่องคำ ฯ

◎ ชะพาดพ้อมฝูงบ่าว เลยตาม
ขาฮื่บ ซำดวาเถิงมุ่งเมื่อง เชี่ยงด้าน
นับแต่ มาฮามพื้นพายตื่น พระบาท
ฮอดห้ามื้อเถิงบ้าน ค่ำดี่ ฯ

◎ ขาก็ ยัวระยาดย้ายเมื่อสู่ หอหงส์
ถวายของทังดอกโย ธิกาแก้ว
นางก็ ปะสงเถิงท้าวชลที่ เลยหลั่ง
พื่อแผ่นผ้าเถิงแก้ว โท่มตา ฯ

◎ กูก็ ยังหยู่เฝ้าจำที่ หอหงส์ ก็ตาย
พายหลังเจ็บบ่อวาย ในห้อง
คึดว่า จงดอมเจ้าคำดาง ภูวะนาถ
อั้วหาก เฮ็ดซู่ชั้นตงถ้วน ซู่เซิง ฯ

◎ ว่าจัก นำบาทท้าวโดยด่วน ตามตื่น
เยี่ยวท่อ กองเงินยางตู่ตู เปนบ้า
แต่นั้น สองขาน้อยถนัดถวาย ง้อมม่วน
พระบาท เจ้าลุ่มฟ้าฮอยฮู้ ฮูบวาย ฯ

◎ ออระแนกถ้วนเมื่องไหย่ มาคัน ?
ยำราชาออกถวาย ขอส้อง
ชะลอนถ้วนบันนาการ นับหมื่น
น้องพระให้เผื่อข้อย สงสื่ ฯ

◎ สว่าสว่าพ้อมนางนาค ทังหลาย
โยธิกานางมิ่งเมื่อง บั้นถ้วน
เผื่อจัก เมื่อเถิงอั้วอามคาย เห็นฮ่าง นั้นก่อน
ขาก็ นำดอกไม้ทวานเข้า ฮอดปะนม ฯ

◎ แต่ท้าวห่าง พระพี่น้องทวระคึก ในดง
ความอาฮมฮ่ำแด ดูเส้า
ยินปะสาเต้าจำเผื่อ ถวายดอก
แต่นั้น อั้วค่าเส้ายินค้อย เคี่ยดขม ฯ

◎ ถอนท่อต้านตื่นอก ในเจ็บ
ฮมเพิงพอที่ตาย ตนแด้ว
ถอนท่อ เก็บดูไว้ในปาง ให้เบิ่ง แถนอ
ขาเล่าแค้วคำนั้น หย่าไถน ฯ

◎ น้องพระ ยังเกิ่งแท้โสภาพ พระไมตี
หย่าได้ เคื่องหะรึทัยยิ่งนาว ยูส้ม
สองถวายแล้วสื่ดา เจี่ยระจาก
คืนสู่ห้องเถิงค้าย ที่เซา ฯ

◎ บ่อพากถ้อยส่วยเสี่ยด ทานขวัน
เขาก็ มี่ไดทาซู่คน ? ดางเจ้า
แต่นั้น สี่สันเนื้อนางเมื่อง อั้วคา
คึดเคี่ยดถ้นพอยเส้า แสบตาย ฯ

๏ เอิ้นต่างง้อมเสียงแตก เต็มหอ
ทั้งหลายเขาเอดควง พอยซ้ำ
นางเจ้าเมืองหอหงส์ ฮิ้หยู่
ก็เฮ่งซ้ำแถมฮ้อน ยิ่งไฟ ฯ

๏ ชู่ชู่น้ำตาหลั่ง ไหลตก
ยินอายทุกท่วยไท ทั้งข้า
นางจิ่ง ยกคำใช้เชี่ยวเมื่อ เถิงแม่
เชื้อฮึ่บ ดั้นป่าไม้ไปกล่าว ทุกอัน ฯ

๏ แต่นั้น ข้าขี้นม้าทั้งเคี่ยด เดยไป
เชี่ยววันคืนโพดคดา แฮงม้า
ในไพกว้างแสนผอม ผายผ่อ
หว้ายป่าไม้เถิงบ้าน ค่ำจวน ฯ

๏ ขาก็ ขึ้นสู่ห้องหอราช มาดา
มวนสานถวายแนบชุลี ปะนมไหว้
นางเม็งฮ้อนโกขา ไฟแปบ
ชลเนตรย้อยไหลหน้า ถั่งแถว ฯ

๏ ขะแดบเนื้อฝูงหมู่ ดัวอา
แกวแกวเสียงเคี่ยดเคม คอมเจ้า
มาดาต้านถามขา อันถี่
พระบาทเจ้านำเนื้อ แค่ไพ ฯ

๏ อั้วคำน้อยแจ้งที่ ยาแกว
บาเจื้องหนึ่หยู่ไพ ดงกว้าง
ยูมันแหล้วตามไป ป้อยต่ำ
ดูกหยู่บ้านฮามท้าว เยี่ยะหมอง ฯ

๏ ข้าขอบถ้อยเม็งโกข โกขา
จำนอง เถิงแสนเมืองฮึบมา เดียวนี้
เสนาถั้นเต็มโฮง เมงกล่าว
หลานหยู่ฮ้างยินบี้ บอบใจ ฯ

๏ เพาะเพื่อ อั้วอ่าวฮ้ายผีเผด เงินยาง
ผีไสนางแมไกล กวนให้
สู่ฮึ่บ ไปเถิงเจ้านางงาม ง้อมม่วนกูพุ้น
เอาอ่อน ดั้นป่าไม้ยายั้ง ฮึ่บมา ฯ

๏ ทะล่วนข้าเดยเดิก เถิงพาย
ยนยนขุนขี่ดรา เดยย้าย
แสนเมืองผ้ายเถิงไพ ข้ามเหล่า
หว้ายป่าไม้เถิงห้วย ค่ำจวน ฯ

๏ ดีก่อ เดือนด่วนเข้าฟ้าเฮื่อ ไสแสงพุ้นเยอ
มวนพายเชี่ยวชู่วัน มิ่ยั้ง
กอยแฮงข้ามอรัญญา เฮวฮอด
ยั้งหมู่ช้างทั้งม้า ที่ควน ฯ

๏ พระยอดแก้วสถิตหยู่ หอหงส์
เขาก็ มวนแสนเมืองฮึบเมื่อ ถวายไหว้
นงแพงง้อมคนิงหา เถิงแม่
นางนั่งให้ยมย้อย ถั่งแถว

๏ ไกลบาททท้าวสะเด็ดหยู่ ในไพ
เขาก็ กอยยาแกวต่ำสวย ไสถ้อย
เมื่อนั้น แสนเมืองได้พั้งกอน ปะนมกล่าว
พระแม่เจ้าจำข้อย ฮึ่บเถิง ฯ

๏ เซินเหนี่ยวให้สะเด็ดต่าว คืนเมือว่าอัน
จอมนาง ทงกำเดาเกิ่งตน ตายเพื่อง
ทวานทันข้าคำสาย สองอ่อน
แหนบอกเบืองทูนท้าว ที่เซิ่ง ฯ

๏ ชะซ่อนเนือเขี่ยวขี่ด พัดทะมาน ?
ทงผื้นแคงห่มตน จำเนือ
บ่อกว่า ภูธรเจ้าจอมหัว เหนฮ่าง
พี่จัก เมือแห่งบ้ำทูนเจ้า ยอดเมือง ฯ

๏ อันนึ่ง บ่อถ่อยไข้มีสว่าง สัญญา
ขอแก่ บุญเฮืองพระโผดผาย คนิงบ้าง
คึดบ่อ ฮามตื่นเจ้าการคำ เกิงพี่
จิ่งได้ฮ้างฮามห้อง หมื่นเส่า ฯ

๏ พระที่จั้งเปนยอด ชีวิต พี่เดย
อังเชินพระเล่าผาย เกิงเอือยบ้างแด่
ถวายบุพพิตะไท้วรญาณ ตัดส่อง
ทานโทสถ้อนเปนข้า อี่ดู ฯ

๏ หย่าว่า บ่อค่องถ่อยทงพระโกช สินขวันม่อนแด่
เมื่อบ่อ เมือบั๊วคิ่งซู่วัน การไข้
จิ่งได้ ดาตื่นเจ้าปาทา พนบาท
บ่อฮ่างได้เหนหน้า ป๋วยเผาหนี้แล้ว ฯ

๏ ชาดชาดน้ำทิพพเนตร นองไหล
เอาผื้นแคงซาบเชย โซมหน้า
คำทุขน้องทังสอง เห็นฮ่างหั้นแล้ว
ขาก็ เจ็บแสบไหม้ดอมเจ้า ไช่ปะมาน ฯ

๏ บ่อต่างเชือเปนราช วงส์เดียว
รือเล่า พางานเฮ็ดสิ่งสัง สันนี้
ชาดที่ ยังเที่ยวก้าสงสาร รือเที่ยงอวนเอย
คำสุข คำทุขไฮ้รือเว้น หลีกหนี่ได้เดา

๏ บ่อเดี่ยงอกเพื่อน (พุ้นพายที่) อันดับ
ก็ท่อ เอาบุญเปนบ่อเหลื่อมสี่ จอมเจ้า
แต่นั้น ยับยับก้านางแกว แก้วอู่
ฝูงส่ำเหน้าสนมพ้อม แปดพัน ฯ

๏ ซู่ซู่ให้เสมอแม่ ตายเสี่ย
รือว่า โสมสวรรคจักจากตู ฝูงข้อย
คึดบ่อ เจียระจากเว้นฮามหอ ผาสาท
เวรแห่ง เฮาพี่น้องจำข้อย ห่างไกล ฯ

๏ ชาดชาดน้ำหน้าบ่า มือฟาย
หะรือทัยเจ็บบ่อมาย มันอั้ว
ตายไปแล้วเปนผี บ่อหย่า
ยังจัก คืนเที่ยวกั้วปางนั้น ตอบเวร ฯ

๏ ชะพาดเนือน้องท่าน ฮามคาย
เซ็น ๆ ยังย่าวยม หิวให้
อันว่า พายมันอั้วจังไฮ ผีเผด
อวนบ่อ ได้เข้าห้องสังพ้อม ท่อไย ฯ

๏ พระนั่งเก้าจอมเกส ราชา
ก็ส่วน ทงหะรี่ทัยซอกดู ดี่ฮ้าย
ขอแก่ กันตะยาเนือบันเทา เสี่ยโสก
ยาได้ ตะผ่ายก้าตูข้อย หยู่พอย ฯ

◎ ในโลกนี้เปนที่ ทางเที่ยว
พระค่อย หายโส้โกเคียดเคิ่ม ขมเข้ม
แต่นั้นลี้เลื่อยวเนือหอหงส์ ต้านตอบ
บ่อาว่าผู้ผยาเถ้ม ช่างตอง ฯ

◎ อันนี้ เปนคอบไข้ฝูงพยาธิ์ โรคา
เวรเถิงถองจากเฮือน ฮามส้าง
หยู่ดี่เยอ สเนหาเจ้าทังหลาย นางนาฏ กูเอย
หยาได้ฮ้างฮามท้าว ค่อยคง ฯ

◎ หยู่ดี่เยฯ ผาสาดส้อยพิมานที่ หอหงส์
ที่อนี้ เฮาจงหนีบ่อคืน มาส้าง
ปะสี เถิงผู้จอมหัว ท้าวฮุ่ง
ว่าจัก ตายพากข้างต้นเจ้า ชั่วมรน์ ฯ

◎ คิดฮู่เบื้องนางนาฏ มะโนถา
พเนตรหนีเพื่อโจร กุมข้า
สี่ทนเนื้อบาพุทโธ ธิราช
เจ้าก็ น้ำไค้ขนเมือฟ้า ฮอดกั้น ฯ

◎ พระบาทท้าวมีโชก ไชย์ผ่าน
ขุท่าง ผนเอาคืนฮอดเมือง สเวยส้าง
วันนั้งเนนดั่ง สุทธนูฮ้างเจียระบัพพา พัดจากวันนั้น
เถาะฝั่งน้ำเยี่ยวค้าง แค่ไพ ฯ

◎ ก็บ่อ เห็นพากพื้นฮอยที่ ทันได
ภูธรพระคอยไป นำน้อง
บุญชูให้ไปเถิง น้องนาฏ
พอยเถ่าได้เมือบ้าน หยู่สเวย ฯ

◎ เปนดั่ง เฮียมราชเจ้าเจียระจาก พอยหนี้ นี่แล้ว
เดย (ชม) ชลเนตรนอง ฟูมหน้า
แต่นั้น มุนดี้ก้าเชียงเคือ ย้ายออก
ขุนขี่ม้าตาพ้อม พ่าคืน ฯ

◎ ไย่ไย่เบื้องขาวขอก เงินยาง
ฝืนใจจงจอดนาง บุญกว้าง
ไหไหข้าอามกาน เอ้อยมุ่ง
ของไล่ช้างดูถั้น พ่าเหลือ ฯ

◎ พู่งพู่งย้ายไหลออก คถาเวี่ยง
ขะถอนเคี่ยระดาดสาว ฝูงใช้
เพียงพันน้อยสายใจ ค่าฮุ่ง
เนานั่งไกล้เทียมแม่ มาตา ฯ

◎ พู่งพู่งพ้อมแก้วอู่ อามคาย
ฝูงสนมมายาดซิ่ง ชมให้
สายคอท้าวกุมาร นิ่กพ่อ
ยาได้ไข้ฮมฮ้อน หยู่ดี แต่เนอ ฯ

◎ ขัมชาติ์แก้วเปนหน่อ เจื่องหาน
ทะรงสีไลไหย่สูง สอนหน้า
ผาน ๆ ช้างบัวคำ เฮียงเชื่อน
ง้อมเบี่ยงผ้าผายขึ้น สู่พัง ฯ

◎ เถื่อนเถื่อนข้อยหลายส่ำ ทาสี
เขาก็ สนเทหวงอ่าวเถิง เจื่องเจ้า
แต่ว่า มาเปนข้อยภูมิ กับบาท
ไปห่อนฮู้ ความเส้า แก่ไผ ฯ

๏ ใจขาดให้ฮ้องฮ่ำ เถิงคุน
สี่ไส้นางมิ่งเมือง (มัวเส้า)
พอยเล่า ปุนเอาน้อยกุมาร คำฮุ่ง
ตางแจ่มผู้เปนเจ้า ยอดผัว ฯ

๏ พุ่งพุ่งเข้าเถิงน้ำ เดือนไหล
หลายวันคืนเฮ่งมัว เถิงท้าว
ไกลกันย้อนยักไข อั้วค่า
มันหากน้าวคำส้ม เสี่ยดหู ฯ

๏ ไว้แก่ ผีหยู่ฟ้าเฮืองโลก ตองตัด
ยมภิบาลพระถ้ำดู คนฮ้าย
มันก็ เปนกะดัดแท้อาชั้ม ยิงบาบ
เวรไส้ต้องกุมส้วย หย่ายอม ฯ

๏ แต่นั้น ยาบยาบขึ้นพูไหย่ ผาชัน
ฮอมพลเถิงท่งเพี้ยง เดินช้าง
เชี่ยววันได้หลายคืน คาวเค่ง
ฮอดด่านบ้านเถิงข้า ขอบเมือง ฯ

๏ จัดถึบช้างคาวเค่ง เมื่อเวี่ยง
เล็งเห็น เฮือง ๆ หอหยู่สูง แสนถ้าน
แต่นั้น นางเมืองเจ้าเชียงเคือ ฮับลูก
หลานแก่นเหง้าชุมพ้อม พ่ากัน ฯ

๏ ทุกชวดซ้ำคนิงลูก ทังหลาย
ผันผืนแดงย่าวลง โทมหน้า
แต่นั้น ผาน ๆ ขึ้นหอคำ เถิงแท่น
เม็งแต่งพ้อมพาเข้า สู่ขวัน ฯ

๏ ตะแบ่นหน้าอามาตย์ มาโฮม
มีบันนาการซู่อัน ถวายเจ้า
แต่นั้น โสมกะสัตรไทบาเคือง จอมราช
ยังหยู่เค้าชมหลื้น แต่ไพ ฯ

๏ ขาดช้าดเบื้องขาอ่อน คำสาย
ผันดวาเลยส่วงไป ทูนไหว้
ของ (แพง) แก้วจอมพะนาง ผื่นขนาด
แก้วไส้สันคาคุ้ม ขาบเชิง ฯ

๏ เชิงหยาดเหลื้อมแหวนสิ่ง ทำมะโฮง
นางก็ เชิงเอามาฝากเจือง จอมไท้
กะสัตติ์เจ้าหอหงส์ เจ็บแสบ
อั้วค่าพ้นความดิ้น ฮอดเมี่ย ฯ

๏ น้ำท่าน คึดแจบให้ขุนแก่ แสนเมือง
เล็งกันมาฮอดทู ทังพ้าว
บุญเฮืองเจ้าหอหงส์ สะเด็ดด่วน
กับทั้ง ท้าวฮุ่งน้อยหนี่พ้อม พ่ากัน ฯ

๏ พระบาทเจ้ากั้วโกช โกขา
หลายเมี่ยยังก็ย่อมเปน สันนี้
แต่นั้น เล่นาก้ำเงินยาง เดินฮอด
ขึ้นขาบเก้าปะนมไหว้ บาทคำ ฯ

๏ ดุงน้ำ หยู่หอดให้หิวขาด สาลี่ เจ้าเอย
พระพ่ำ เนาในปางบ่อเห็น ฝูงนั้น
แม้งนิ่ง ดวงสี่แก้วเชียงเคือ สะเด็ดยาด
ดุงฮึบพ้าวผันห้าม บ่อคืน ฯ

◎ พระราชฮ้อนคือคู่ กินสเลี่ยน
ก็จิ่ง ฝืนคำมาฮอดทุน เถิงไหว้
อังเชิ่นเจ้าคืนเมื่อ เมืองเก่า
แล้วจิ่ง แต่งเคื่องพ้อมเมื่อไหว้ ฮอดเมิ่งว่าอัน ฯ

◎ แต่นั้น ภูไชยท้าวต้านตอบ คำดุง
เฮาจักเติ่งพล เมื่อราชายเพื่อปะสง หางอ้อม
สูจ่ง คืนเมื่อไหว้บุญสูง ท้าวชื่ม
หลานจัก แล้วจะค้อมเมื่อหน้า สู่นาง ว่าเนอ ฯ

◎ ต้านตื่มถ้อยบนบอก หานพาย
อาวจ่ง เปนขาง เมืองหยู่ปอง ปุนถ้า
อันนึ่ง อามคายเนื้อนางแกว แก้วอู่
สนมหนุ่มพ้อมตาไห้ ฮีบมา ฯ

◎ ซู่ซู่ช้างปะดับเคื่อง ตาคืน
สามมะเฮียว ทังหานพายเลิกดา ลงห้อง
ฝืนพายข้ามอะรัญญา โดยด่วน
นกเอ่งฮ้องเสี่ยงแม้ แปกถาง ฯ

◎ ข้ามป่าไม้จวนค่ำ เดยนอน
วางสาสี่ซู่คน กินถ้วน
ขอนขอนท้วงชะนี้กั้ง กางเถือน
ดี่ก่อ ดาวดาดล้อมดวงพ้า ฮุ่งจวน ฯ

◎ เดือนๆข้ามดงไหย่ สาขี่
มวนพลเถิงมุ่งเมิน เมืองกว้าง
หานพายไหว้ภูมิ์ ดุงชื่ม
ป้าหยู่พ้อมคางฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ

◎ ซู่ซู่น้ำตาชื่ม เซิ่งตก
ฤๅว่า ภูธรจักจากเมือง เชียงถ้าน
ยินทุขตั้งสายไจ สอนยากเฮวน
ท่อว่า ทานโทสย้อนบุญเจ้า จิ่งขวาง ฯ

◎ พายก็ พากแห่งหั้นเมื่อสู่ เชียงจวง
ปุนคำเติ่นซู่นาง ในห้อง
ทังปวงพ้อมนางฮาม หน้าหนุ่ม
ปุนแปดฮ้อยสองเจ้า อู่ฮาม ฯ

◎ อ่มทุ่มแก้มแดงยิ่ง ทองสุก
ฮามราชาสี่เดือน ดูเถ้า
หายทุขย้อนสมภาร ท้าวฮุ่ง
ก็จัก เห็นบาทผู้เปนเจ้า ยอดเมือง ฯ

◎ พุ่งพุ่งท้าสองอ่อน คำสาย
ปุนเบื้องจัดซู่นาง เถิงช้าง
ดายดายน้ำบางบิน ไหลผ่า
ฮามอู่พ้อมนางท้าว ล่วงไป ฯ

◎ สว่าสว่าเข้าดงไหย่ สาขี่
สี่ไวคิดฮุ่งเคือง ไจข้อง
มาสีพ้อมมาลา ไชกาบ
จักจั่นฮ้องแมงง้วง มีนั้น ฯ

◎ ภุมมะรีน้าวภุมมะรา ซอนดอก
นกเอ่งฮ้องชะนี้ฮั้น แค่ผา ฯ

◎ สองขอกห้วยหลายส่ำ โยธิกา
ฝูงนาง หวยมาสีได้ผม ซอนเก้า
คึดเมื่อ จอมหัวผู้สเวยเมือง ท้าวฮุ่ง
เจ้าแผ่นหล้าไปเฮ้า ม่วนไพ ฯ

◎ อันนึ่ง ท้าวฮุ่งผู้สเวยราช เชียงเคือ
โสมงามจักต่าวคืน มาส้างนั้นเบ่า
เยียวท่อ เมื่อเถิงห้องนางเม็ง ซ้ำเคียด
บ่อฮ่างพ้นบาท้าว ดูกจอม ฯ

◎ แต่นั้น ความเบียดช้างจักฮีบ เดยคาว
ฮอมกันเถิงฮอดบา บุญกว้าง
สวาสวาขึ้นเมื่อทูน ท้าวยี่
เจ้าหมื่นม้าวถามฮ่าง การเมือง ฯ

◎ แต่นั้น ผู้ผ่านพื้นนีราส เถิงไพ
ทังหลายเนืองหยู่หอ ในส้วม
จิ่งไฮอั้วความแชง เสียงแตก
จิ่งฮ่วมฮู้ขาวแจ้ง จ่ำนอง ฯ

◎ แม้งนึ่ง เห็นแซกเบื้องก้าผ้าย เชียงเคือ
กองแพงจักไค่หนี้ เปนหมั้น
ลุงท่านเจ้าวอนสื่ เบ่อหยู่
ตูข้อยขั้นวานไหว้ บ่อพึ่ง ฯ

◎ พระบาทท้าวเด็งล่ำ กะดี่ตัด
พระก็ ทงหรีทัยหยั่งเห็น ดูเผี้ยน
เมื่อนั้น องกะสัตรไท้เดินพล แควนด่วน
เชียวหมู่ช้างวันหน้า ชู่เมือง ฯ

◎ ฮ่วนฮ่วนค้องกองคื้น เต็มไพ
เฮาจัก เมื่อขาซายสู่เมือง จอมน้อย
พอเมื่อ วันไสซ้ายเมื่อพู แสงอ่อน
ออระม่อยหน้านางท้าว เถิกฉา ฯ

◎ ชู่ท่อนท้าวอามาตย์ ปะนมกร
เสนามวนจากสถาน ลงห้อง
ภูธรย้ายเมื่อนอน ลดม่าน
สองพี่น้องเที่ยมท้าว ที่ควน ฯ

◎ พระบาทต้านจาอ่อน สองสี่
นางอามคายอู่อวน ทูนท้าว
ภูมิเจ้าเชมเชย เฮียงแจบ
อังเด่า คิดอ่าวง้อมกะสั้นติ้น บ่อลืม ฯ

◎ ชะแลบเนื้อนอนเนิ่ง นิทชา
ทังเพิ่นคนเคง เคียนช้าง
สื่อเซิ่งก้าเสนา ท้าวฮุ่ง
เปนดั่ง ง้างแผ่นพ้าลงหึ่บ เหงดิน ฯ

◎ พู่งพู่งพ้อมชะบูดั่น ลงเดิน
นรินท์ลุกพากนาง ไนผ้า
เสินๆช้างกะดิ่งนัน เนื่องออก
พลมืดเท้าหลังหน้า แกว่งปะคือ ฯ

◎ สองขอกเบื้องปะดั๊บแห่ เปนถัน
อื้อทื้อ ซาวปะกันหลั่งไป เปนถ้อง
สื่อเซิ่งขั้นหลานอาว ค่ำเคื่อง
คาดผ้าบ้องผื่นเสื๊อ ไส่ดาว ฯ

◎ หนักเหนื่องช้างคอนออก จนไป
สวาวๆซุมหมวกเขียว หลุยพ้อม
ไหลมวนอ้อมกะดานหิน นับหมื่น
เขานั้น เชือดกท้าวฝูงเข้ม ขอคไป ฯ

◎ ฮื่นฮื่นช้างหลายล้ำ เต้นา
พลหลวงไหลก่อนเจือง ไจห้าว
ฝูงคัวย้ายยอพา เฮียงพ่าง
เจ้าหมื่นม้าวเสวยแล้ว เซ็ดแคง ฯ

◎ ค่างค่างช้างชัดแทบ เฮียงเกย
พระก็ ทงพานคำย่างแยง เมือหน้า
ฝูงเคยไกลล้ามรี้ ไกวแกว่ง
คดฮ่มกั้งบาท้าว มิดไป ฯ

◎ ทุกแห่งพ้อมนางนาด ทังหลาย
ไล่วเขาหลั่งนำ เปนก้อง
ฟายฟายช้างพานคำ ยกย่าง
ทังค่านด้าวกองไม้ มุ่นกะจวน ฯ

◎ พ่างพ่างม้าตะวังแห่ เปนกัน
มวนพลเถิงจิ่มเซ ฮิมห้วย
ชะดันน้ำตกดิน ก้องตาด
ดีแก่ ปาไล่ด้วยชมหลั้น แค่หิน ฯ

◎ ที่นั้น ข้าแต่งกว้านขันชาติ บูฮาน
เขาก็ เซินนรินท์จอดนอน ทันนั้น
ผานผานช้างพานคำ เฮียงเรือน
พระบาทเจ้าเมือห้อง ที่สถาน ฯ

◎ เดือน ๆ ช้างพับจอด จำเกย
ฝูงนางคานจากพัง เมือห้อง
แต่นั้น ฮมฮมข้าฝูงเคย อ้ายง่ำ
ของฝากท้าวโดยฮ้อย เคืองพัน ฯ

◎ แสนต่ำเนื้อตัดลิ่ง มังตั้ง
เขาก็ นำเปนถันหลั่งลง มาไหว้
ชะลอนตั้งพายโซน เติยระดาด
ข้าขาบเท้าไขถ้อย แนบซุดี ฯ

◎ พระบาทท้าวผู้ผ่าน โลกา
สมภารมีฮอดตู ฝูงข้า ดีดี
ราชาผู้ แถนคูน กอยกล่าว
ตูก็ จากแห่งบ้านยามอ้าย เจืองพยา พุ้นตาย ฯ

◎ เขาต่าวหน้าปะนมแนบ ทูนเจือง
กันสยาเนาเน่งกัน ทูนไหว้
บาก็ เดินเบืองตั้งไหปาน เฮียงพ่าง
กำบั๊กแล้วปานไว้ พาดแคม ฯ

◎ พระบาทให้คอนช่าง ฟายแค
มันก็ แถมคำเถิงฮอดจอม ในฟ้า
บัดนี้ แปปวนบีนนางเมือง พัดบึก
เหน้าหยู่บ้านเชยข้า ซอกกัน ฯ

◎ ทัวระคึกท้าวเพาะเคียด โกขา
เคยยันเถิงฮอดเม็ง เปนบ้า
พยาเจืองเจ้านำพล เฮางาย
เซินเหนี่ยวบ้ายาค้อย เคียดชม แต่เนอ ฯ

◎ เมี้ยนหย่าแล้วถวายบาท จอมไท
ภูธรชมแพ่งแค ดอมข้า
เหนือหัวได้ชะเนง เตาะชาด ?
อามาตย์พ้อมฝูงเหง้า ถวดตาม ฯ

๏ เดียงพาดฆ้องเทิงเทิด กาดะลับ
ตะงมนั้นยิ่งคาง คุงฟ้า
ยับยับเหลื้อมจามร ไกวแกว่ง
บานั่งฮ้านเทิงแท่น อิงหมอน ฯ

๏ ทุกแห่งข้าเลยเลิก ลามวน
ภูธร เดินเอาเพิงอิกเงิน ทั้งผ้า
นำไปให้สมควน อ้ายง่ำ
ข้าขาบเก้าทูนท้าว ชื่นชม ฯ

๏ ฝูงข้อยข้าขันก่อน พานคำ
ยังค่อย ฝนคมไสสี่แสน เส็งไว้
ตอนว่า กี่ยุกก้ำเปนการ พระบาท
บ่อหลีกได้ตูข้อย ค่อยฝืน ฯ

๏ ชาดชาดข้าไหลขึ้น พูพาง
เสนาเนื่องเลิกคื้น คลาห้อง
ฝูงนางเนื้อสนมหลาย เมือที่
อามอู่ ขาพี่น้องนงหน้า เพื่อนเจือง ฯ

๏ พระบาทกั้วตางพี่ เชี่ยงเคือ
เบื่องใจ (จัก) เฮ่งสะออน มอนม้าง
แต่นั้น ราชาท้าวเลยนอน นิทระเน่ง
หลับบ่อได้ดูเค้า ฮุ่งตาย ฯ

๏ สุรย์เบิ่งขึ้นเฮืองโลก โลกา
ภูธรลุกพาถนาง ในห้อง
เสนาพ้อมพลแพน ย้ายออก
คำเคื่องบ้องเลยช้าง ก่อนอาว ฯ

๏ คื่นคื้นช้างม้ามืด ตะวังแหน
กองคาวไกยื่ดยาว คนผ้าย
แจนแจนม้าหลายพัน ห้างหิ่ง
ตี่แก่ พายแกว่งย้อนกะติงห้าว ล่วงไพ ฯ

๏ พระหลิ่งเนื้อท้าวฮุ่ง บาไท
พานคำยวงย่างเงย เมือหน้า
บุบผาผังแกมไบ เฮืองเฮื่อ
หอมดอกไม้มาเฮ้า เฮงกะลัน ฯ

๏ นกเนื้อหลื่นหอมเหล่า เต็มดง
กายคี่รี่หมื่นถัน แถวถ้อง
ดงพูแล้วเถิงเพี้ยง ดินฮาบ
ทางท่องเท้าเถิงบ้าน เก่าจอม ฯ

๏ ฝูงข้าน้อยถือหาบ แคนทาง
คัวหลวงไปย่อมเดิน จัดช้าง
นับมาได้เชี่ยวทาง จัดฮื่บ
ได้แปดมื้อพอกะด้าง เมื่อยต้น ฯ

๏ จัดถิ่มช้างเถิงฮอด แดนเมือง
นรินท์พระเจื่องมา ฮับน้อง
สนสนเบืองขาซาย มวนฮอด
ช้างและม้าสะเทียนฮ้อง คื่นเคง ฯ

๏ พระยอดต้นฝายผาด มาเมือง
ยันพานคำฮอดเกย เชี่ยงช้าง
บุญเฮืองเข้าเมือใน เถิงแท่น
นางส่ำน้อยวี่ท้าว แกว่งไกว ฯ

◎ ตะแบ่นหน้านางนาค ทังหลาย
ยนยนไปนั่งนั้น เนื่องเผ้า
พายกะบวนเบื้องเสนา ทูนยี่
เจ้าลุ่มฟ้าทังพี่ มายิน ฯ

◎ ควนที่ จัดถิบไช้เถิงแม่ นางจอม
อันนึ่ง ไปทันฝูงหมู่กิน เมื่องถ้วน
เยี่ยคำผู้ เพงผาย อ้ายเกื้อน
อันว่า อาวคว่างไว้ควนแท้ หมู่แชง ฯ

◎ เลื่อนเลื่อนถันโยเชล พักพั้ง
แองคอนเลยเลิกลา ลงห้อง
หังหังม้าอานคำ ขึ้นขี่
ฝูงบ่าวซ้องนำท้าว ล่วงไป ฯ

◎ วันวิ่งค้อย (สูรย์มื้ด) เมื่อแลง
สไวเชาฮ่มไฮ ฮิมห้วย
ฟานสแวงโม้งในไพ ก้องเถื่อน
สัตว์ลิ่งด้วยคนาเนือ ส่งเสียง ฯ

◎ เลื่อน ๆ ผ้าไหลหลั่ก ดาราพุ้นเยอ
ทังหลายเลยพ่าแลง นอนพ้อม
แม้งนึ่ง สูรย์.คี่ยนขึ้นบัวระพา ไสส่อง
คอนขี่ม้าไปพ้อม โถดคาว ฯ

◎ ย่องย่องขึ้นเชียวหลิ่ง พูชัน
ตะหลวงยาวฮิบติ้น เติ้นย้าย
ผันถวาเท้าเชี่ยงบาน คาวเค่ง
แล้พ่าดม้าผายเข้า สู่จอม ฯ

◎ คอนเบิ่งถ้อยปะนมหม่อม พัดทะมาน
นางเมื่องฮอมหรี่ไทเดือดแด ดอมท้าว
โงงโงงค้องพานเมือง เดินติ้น
อ้ายคว่างผู้ เปนเหง้า ฮิ่บเมื่อ ฯ

◎ ฮิ้นฮื้นพ้อมอามาตย์ พักพั้ง
ไชพัดทะมานอ่านเจื้อง จนถ้อย
หังหังเปื้องปะนมมื้อ ทูนเกส
แล้วหย่าเมี้ยนสานส้อย ชอบการ ฯ

◎ ฮู้ เหตแล้วทันที่ ขุนเยี่ย
ทังขุนคานเกื้อนเพิ่ง คนก้า
ไชยลื้อไว้ตางเยี่ย แรงเขื้อน
แต่นั้น ดุกถิ่บม้าคลาคุ้ม ล่วงไป ฯ

◎ เลื้อน ๆ ข้ามหลายถิ่น ส่วนสลา
สไวเปนกาดลื้ เมื่องบ้าน
ผายลวาเข้าเถิงเวี่ยง เชาจอด
แล้วขึ้นต้านทันท้าว ฮิ่บมื้อ ฯ

◎ เชาทอดถ้อยโดยพระบาท จอมเมื้อง
เหนื้อหัวมายากแคน ดอมเหน้า
หลายนางย้อนบังเคือง คุงบาท
เฮาหากฮู้ หลังพุ้น กว่าไกล ฯ

◎ แต่นั้น ชาดชาดช้างตกแต่ง มาโฮม
สไวเชาขี่พาย ยวงย้าย
โสมสั้นเนื่อเยี่ยคำ ทงเทส
สุขย้อนเจ้าเหลื้อล้น ลูกเมี่ย ฯ

⊚ อ้ายเกื่อน ขึ้นขี่ช้างทงเคื่อง ขุนพยา
นำขุนเยียออกไป บุนย้าย
ขุนเพิ่งขึ้นมหาสาน ย้องหยั้น
ความขี่ช้างพายบ้า บ่มมัน ฯ

⊚ ว่อนว่อนก้องกะดิ่งดั่น นันเนื่อง
ชะดันถือหอกทวน แกมด้าง
เมื่องเมื่องม้าอานคำ ห้างหิ่ง
ทางโล่งเท้าขวางกว้าง ฮอดปะกัน ฯ

⊚ ทุกสิ่งเท้าเลยฮอด ฮมฮม
เมื่อนั้น โสมสันพระแม่เมื่อง เดินด้าน
คื่แก่ ถมพัดต้องปะคือไชย์ กางหมู่ พุ้นเยอ
ขุนขี่ช้างสานก้า เคื่องคาน ฯ

⊚ ชู่ชู่ย้ายพลออก คลาเวี่ยง
นางจอมผายขึ้นพัง เลยย้าย
เสี่ยงคนก้องบาดาน ดาสนั่น
ย้ายหมู่ช้างพลม้า ด่วงไป ฯ

⊚ ทุกที่พ้อมหลายส่ำ สาขี่
เนื่องพลเถิงป่าไฮ ฮิมน้ำ
มะยุรี่ฮ้องมะยูรา นันเกื่อน
พลฮอดเท้าผาถ้ำ ขอบเมื่อง ฯ

⊚ เดื่อนเดื่อนขึ้นพูไหย่ เลยคาว
บุญเฮื่องผันเดื่อดแด ฮมฮ้อน
ปานนี้ โสมพาวผู้แถนคุน เจ้าแม่ กูพุ้น
คิดซิ่งซ้อนหลายชั้น บ่อส่ำเบย ฯ

⊚ เมื่อนั้น พลแผ่เท้าห้วยตาด ผาฮี
ทังหลายเลยจอดนอน ฮิมน้ำ
ความไส่ช้างถิ่มเฮี่ยง พับจอด
พระแม่เจ้าเมื่อห้อง พ่ำเนา ฯ

⊚ ฝูงข้าฮู้ เลยทอด มวนเพา
กาละควนเอาแค่ดิน นอนพ้อม
แม้งนี่ง สูรย์ (คลาค้อยเขาดาน ลงต่ำ)
พลหลั่งพ้อมดงไม้ มี่นั้น ฯ

⊚ พู่งพู่งได้หลายค่ำ คาวนอน
คับคาเถิงหลั่นเมื่อง จอมน้อย
คอนก็ ผันถวาเท้าภูมิ์ ทูนบาท
พระแม่ เจ้าติ่วส้อยมาพ้อม ฮอดเมื่อง ฯ

⊚ แต่นั้น ขาดขาดช้างชัดแทบ เฮี่ยงเกย
บุญเฮื่องฮับแม่เมื่อง เมื่อห้อง
บุญเคยแก้วนางจอม โจมจูบ
เยี่ยวบ่อ เห็นหน้าเจ้าสองท้าว ลูกลุน ฯ

⊚ สุดที่ ดูบดูบแล้วชลเนตร นองแคง
บุญหลวงหลายจิ่งเห็น จอมเจ้า
โสมแพงผู้ ทงเมื่อง อ้ายเจื่อง
ไหว้แม่ผู้ เปนเหน้า แทบชุดี่ ฯ

⊚ เพื๋องเพื๋องก้าอามอู่ ปนมกร
ทังสาวสี่หมู่สนม ทูนไหว้
ภูธรเจ้าเดินแด มาพ่าง
เชินแม่เจ้าเมื่อจ้ำ แจกพลี่ ฯ

๏ ดูก็ ไปต่างท้าวคืนเล่า มาเฮือน
เทื้อน สมภารเจืองผาบชุม พู้พ้น
เดือนความเท้าผีส่าง แล้วหย่า
เจ้าหมื่นม้าวแทนแม่ มาดา ฯ

๏ ฮื่นฮื่นพ้อมอำมาตย์ เมือมวน
ขุนเยี้ย ทังเพงผายเกื่อนคาน คนก้ำ
ควนควนไหว้ปาทา กั้มขาบ
แต่นั้น เจ้าลุ่มฟ้าเส็งถ้อย สั่งเมือง ฯ

๏ ควนแก่ เยาวราชเนื้อคำเคื่อง หลานอาว
ทังบุญเฮืองอู่อาม นางต้น
สองขาท้าวคำออน ไช้ค่อง
เปนคู่ผู้หลานต้น ข่างแถลง ฯ

๏ พระบาทเมี้ยนตกแต่ง ของคาน
เงินคำนับอาดเมือ เถิงบ้ำ
จำมะดานผ้าจำคิง ๆ ท้าวฮุ่ง
แก้วลุ่มฟ้าเฮี้ยกชื่อ ท้ามะโฮง ฯ

๏ พู่งพู่งขึ้นเฮืองฮุ่ง รัสมี
กับทัง สานปะสงฮับเมือ เถิงง้อม
ภูมิผู้ แถนคูน ตกแต่ง
เคื่องคุบพ้อมเถิงบ้ำ ชู่ปะการ ฯ

๏ ขะพู่หน้านางหนุ่ม ทังหลาย
พอปะมานเลยเลิกลา เถิงช้าง
ผาน ๆ เหลื้อมทุงลาย ข้ามท่ง
ผู้จิ่งหน้านางท้าว ล่วงไป ฯ

๏ ทางโด่งเท้าเถิงฮอด เชียงเคือ
ไสวฝูงบ่าวน้ำ ตื่นช้าง
เนื่องพลเข้าเมือเถิง สนามจอด
แล้วเล่าห้างแหนง้อม ม่วนเมือง ฯ

๏ เมื่อนั้น ง้อมทอดถ้อยเฮวฮับ เชินมา ว่าตาย
เฮียมก็ เคืองหรืทัยคู่ยาม เห็นหน้า
มันก็ คืนคำไหว้สั่งลา อามอู่
ผู้จิ่งหน้านางท้าว ลวดเมือ ฯ

๏ ขะซ่อนหน้าง้อมม่วน ฮับเฮี่ยม
นุเนื่อสองข่ำมือ เถิงห้อง
แต่นั้น สั่งเส็งยมเนื้อหลานอาว คำเคื่อง
สองอ่อนน้องถวายเจ้า ชู่อัน ฯ

๏ ทุกเยื่องพ้อมของอาด ยอถวาย
นางคานฮับขอบคุน จอมเจ้า
แต่นั้น อามอู่แก้วพิพาก บนแถลง
นับแต่ จอมหัวมาจากดู ยินหม้อม ฯ

๏ ยั่งยั่งน้ำอามอู่ เซ็งตก
ทังหลายเขาย่าลัว เลยไห้
ยินทุกตั้งสองไกล เจี้ยระจาก
นับแต่ได้ฮามท้าว แปดเดือน ฯ

๏ ควนพากเจ้าเมือสู่ นางเม็ง ขอบตาย
แต่นั้น เดือนคำเมือฮอดนาง ในห้อง
แล้วเล่า เต็งคำให้เตินแปง ปู่สาด
เม็งเฮี้ยกฮ้องอามอู่ เมือสถาน ฯ

๑ ธัมชาติเนือกสัตรมิ่ง กะกุล
นางเม็งดมจูบหลาน ในห้อง

(ตอนนี้ข้อความฉะบับเดิมขาดไป)

◎ เมื่อนั้น พระบาทเจ้าผู้ผ่าน เมือปะกัน
ถือพล เถิงตูมวางแวดเวียง ละวังล้อม
ตีพายไว้หัวแหลม ห้าหมื่น
ย้ายหมู่ตั้งฮิมแม่ ซายคำ ฯ

◎ ฮื่นฮื่นพ้อมชีวาด แกวทอง
เหงพันพลคว่างพาย ฝูงเหง้า
ฟังยิน เสียงกองค้องละงมนั้น เนืองมื่
ช้างเฮ่งม้ามวนเค้า หมู่หลวง ฯ

◎ เจ้าเฮียกถ้อยทันที่ ทุกขุน
เดินโยธาแต่งเวียง แปงต้าย
ผ่อดู นาหลวงเท้าตูมวาง กาภาด
ช้างเฮ่งม้าสุมพ้อม พ่ามวน ฯ

◎ ทุกที่ท้าวทำอาด แปงเวียง
แต่นั้น ชาวจูมวางตีมกอง เกาค้อง
ดูนั้นเท้าคิ่ยเมือง จักหว่า
นางนาดง้ำมยินหม้อม หยู่ตอม ฯ

◎ แล้วแล่นม้าทันที่ ทุกทาง
ไทเมืองหมองชู่เชี่ยง ปานไข้
แล้วจิ่ง ทันขาเจ้าขุนหลวง ท้าวกิ่ง
ข้าหยู่ด้าวพายพี้ พ่างเฮา ฯ

◎ แล้วกล่าวถ้อยเดินบ่าว โยธา
ทังหลายเข้าฮ่วมโฮม เฮียงพ้อม
เจือจิ่ง แปคำต้านเส็งขุน ทุกหมู่
ยังชอบ ใช้กล่าวน้องทันที่ ตูมวาง บ่อนั้น ฯ

◎ ชู่ที่พ้อมทุนแม่น ฮับขาน
ควนที่ ปี่ปายเถิงแห่งอวน อาวเจ้า
ยังเล่า พามัวพ้อมฝูงมาร ฮุ่งส่ง เขานั้น
ควนที่ เข้าสู่น้องถามแจ้ง ชู่คอง ฯ

◎ แต่นั้น ผู่กั่งพันมนุสโลก ยินดี
แองคอน ทังขุนทวงอ่อนคาน มาหน้า
สูเยี่ยะ ถวินใจแจ้งเถิงพยา พื้ ฮ่วน
ถามข่าว เจ้าแผนหล้ากอนเกี้ยง แต่ไกล แต่เนอ ฯ

◎ มาเพื่อ นัคเผดฮ้ายฮอยปวด ริสยา
เลยเล่า ตนพายเขาไต่ฮอย มาพี้
เถิงที่ นครลุงขั้นเชี่ยงเชย ห้ามบู่ ดีแล้ว
เล่าได้ หว้ายยานฟ้ามาฮอด เมืองอา หนี้แล้ว ฯ

◎ ท่อว่า ฝูงบาบฮ้ายฮอยปวด ริสยา
เขาก็ ไปกวนฝูงไพพาง แสนบ้าน
เฮี่ยมจิ่ง โกธาแท้เถิงใจ คิดเคียด
ให้กล่าว เจ้าสุ่มฟ้าเห็นเผี้ยน แต่ไกล หั้นแล้ว ฯ

◎ ให้กล่าว เจ้าเผี่ยดก้อยสอนสั่ง เขาคืน ว่าเนอ
เยี่ยวเมืองมัวท่วยไท ดูฮ้าย
คันว่า ขี้นเขาเบืองหุนบัง ท้าวหิ่ง
เฮาจัก หว้ายย่านฟ้าคืนสู่ เงินยาง ฯ

๏ เฮาข่าวน้องเคือหมาก หลายวัน
รือจัก วางไมตีแหงอา ทังน้อง
ธรรม์ยำท้าวถือเมือง เมี้ยนสั่ง
เขาจึ่ง พากแห่งห้องโฮงกว้าง เผ่นถวา ฯ

๏ ยั่งยั่งม้าเทียวท่อง ทุลีผง พุ้นเยอ
เถิงเห็น ออระชอนบดป่าตาน แกมพ้าว
แม้งนั่งเถิงทีบุรีซั้นนครหลวง พ้าฮ่วน
ข้าท่านเจ้าเมือกว้าน จอดถวา ฯ

๏ แล้วกล่าวข้อไขพาก ล่ามเมือง
นายนำเมือกล่าวถอง เถิงเจ้า
ยอคำซั้นถองเถิง อามาตย์
นางนั่งเท้าเทียมไท้ ดูกตน ฯ

๏ บัดนี้ อุบบาทฮ้อนบังเกิด สิ่งยี แถนอ
เจืองหาน ก็อพลแพนมากมวน มาล้อม
ราชา ก็อดีใช้สองนาย มาสู่
นางนาดต้านหมองหม้อม ท้าวทวง ฯ

๏ ทันทัง เถ้าไส่พ้าทังท่าน อาวลำ
เมืองหลวงเขาตื่มนัน เนืองไท้
ขาก็ ซำถวาผ้ายเฮวถอง เถิงราช
วะหว่างไว้ปุนถ้า แขกเมือง ฯ

๏ ปูลาดแล้วเลี่ยนถวาด พานเพียง
สองนายเมือนั่งเทิง ทันกว้าง
ยนยนขึ้นโฮงหลวง คนคั่ง
ข้าขามเจ้าปะมมนี้ว นอบถวาย ฯ

๏ คอนจึ่ง ต้านฮ่างไหว้ถามข่าว ภูบาล
บีปายความฮอดอา ทังน้อง
เมื่อนั้น สีควนแก้วเ พะเมือง คำหยาด
ถีคอบ ข่าในห้อง หยพั้ง ฯ

๏ บัดนี้ พระบาทใช้มาฮอด บาไท
แองคะนถวายซู่คอง เลยด้าน
คิดเมื่อ เชี่ยวทางต้นเดินไกล เถิงราช พายพี้
เจ้าก็ ปุนอ่านห้างสินถ้าน อ่านหาม ฯ

๏ แม้งนี้ง อุบบาทต้องบังเกิด สิ่งยี
หนบัง นองพลานงแวดปะกัน กวนบุ้น
เลยเล่า ฮามแพงแก้วกินใจ แสนแสบ
เห็นที พลไพ่ม้างเสียบ้าน แบ่งคัว ฯ

๏ เจ้าถีบซ้างมาฮอด เมืองปะกัน
มัวไปเขาคว่างเยี่ย ยนค้อย
ว่าบ่อ บั้นพายพ้อมมาตอม โดยราช เขานั้น
เยี่ยวไพ่น้อยนาฮ้น แตกหนี้ ฯ

๏ เพิ่งที่ ไส่โทสเท้ให้หลาบ หลายที
เลยพายมาฮอดถุง ธรรม์เหง้า
เยี่ยวว่า ยังคองถ้าพั้งคาว ตั้งต่อ ก็ตาย
พอยเล่า หว้ายบ่าไม้มาเพิ่ง เมืองหลวง ฯ

๏ เขาท่อนี้นำบ่วน เปนเวร
ออระชอน เลี้ยงขุนทวงเล่าแหน ไพถ้อย ฯ
บัดนี้ ผลควนเจ้าเงินยาง มาฮอด
ถุงท่านใช้คำซ้อย ส่งสี

๏ อันว่า เจ้ายอดฟ้าแมนมิ่ง สองสี
เฮาก็ ยินดุงอาวคู่คน ควนให้
เพิ่งใจเพี้ยงเสมอตา ตนพ่อ
ประดับชู่เชื้อสาวไซ้ มองมวน ฯ

๏ พอก็ คิดฮุ่งท้าวผู้ผ่าน ตูมวาง ก็ตาย
ควนเฮาขึ้นส่งเขา ยาไว้
ยูให้ บาเจื้องเจ้าเงินยาง สอนสั่งเขาตาย
สูค่อย ไหว้ออนเจ้า (จอมไท้) ส่งเขา ฯ

๏ เยียวว่า เปนหยาบหยังหนาวเพื่อ เมืองมัวบ่อฮู้
ขุนทวงเลยเถ่าแหน แถมถ้อย
มาเล่า มัวคำต้านขึ้นเขา ให้สว่าง สันนี้
เมื่อนั้น ฟ้าฮ่วนคิดซู่ชั้นคนิงแล้ว จิ่งจา ฯ

๏ เฮาก็ ส้างเคื่องไว้ทันที ตูมวาง ก็ตาย
เขาก็ หนีตายมาเพิ่งเฮา เมืองกว้าง
เพาะว่า ก้าเจือะเจ้าเงินยาง ยินยาก
เขาจึ่ง ข้ามป่าไม้มาพี้ เพิ่งเฮา ฯ

๏ เขาก็ ลือนาทท้าวทุกที่ ไกขาม
หนีตายมาเพิ่งเฮา ทังฟ้าว
ควนที่ ปุนคำห้ามเส็งกัน ยอมโทสปางนี้
บ่อาจว่าเจ้าสินด้าน ผ่อไกล หั้นแล้ว ฯ

๏ สัตว์สิงท้าวยังโผด ปานี้
อันจัก ไลเขาเสียส่วนวาย แวนฮ้าย
สิงยี่ดังหุนบัง คำหิ่ง
หว้ายย่านฟ้ามาพี้ เพิ่งเฮา ฯ

๏ เจ้าหย่าต้านถวงแห่ง พาสา
อันจัก ไลเขาเสียส่วนคน ตายซ้ำ
แม่นว่า เจืองหานเต้าพลหลวง ตกท่งก็ดี
เฮาจัก ไซ้แสนม้าทันที่ ตายิน ฯ

๏ ทะถวงเท้ายกบ้อง แมนหลวงก็ยัง
เขาก็ ฝืนใจจงซ่อยตู ร้อยยาน
แต่นั้น แองคอนพ้อมขุนหลวง คอยคอบ ฯ
ข้าท่านท้าวทองถ้าน เถิกถง ฯ

๏ ข้าถวงม้ามาฮอด เวียงหลวง
กอยคำคืนคอบเจือง ใจก้า
เขาก็ เอินเสียงต้านเถิงผี มีมาก
เมื่อนั้น พระบาทเจ้าตุ้มฟ้าชมชื่น มีขาม ฯ

๏ เยียวว่า น้องบ่อสู้เยียนยาก ทางมา ก็ตาย
เฮาก็ ถงพลมาเพื่อถวิน หาฮ้าย
แม้งนิ่ง วันคลาค้อยลับเขา ถ้าไหย่
คาวันเยียะค้ายดูถ้า ซ่อถม ฯ

๏ ผ่อเห็น ยาบยาบม้าเค้าแล่น ละวังพล
ชาวเชียงหลวงลั่นชะบู ดังก้อง
ตูก็ คาพลตั้งกุญชร ถ้าต่อ
ชื่อว่า แสนส่ำช้างขนต้อง ต่อมือ ฯ

๏ คิดฮ่อท้าวทวนหมู่ หุนบัง
ฝูงพางถอนว่าดี เอาอ้าง
ทวนทันอ้างตายืน มาชวย เขานั้น
เฮาบ่อ มีหย่อนง้อผีฟ้า ผ่าตีน ฯ

๏ บ่อฮ่างย้านตาทอก เจ็ดไห
จักค่อย ฝึ้นมือพั้นผ่าผึ เขางอ
เฮาจัก ไกวแมนแย้ดาวหลวง เอิกบ่อง เขานั้น
กูจักผายแผ้ว ได้ลุ่มฟ้าผึ่งง้อ งิ่งมือ ฯ

๏ แต่นั้น กาก่องเนื้อนงถ่าว โถงหาน
แกวทอง ทวนเสียงสูงกล่าวหาน หุมก้า
แม่นว่าเขาจัก เมือวานท้าวแถนถอ ถงซ่อยก็ดี
แม่นว่า ไง้แผ่นฟ้ามากั้ง ชิค่อยถาง ฯ

๏ บ่อหย่อนย้านฟ้าฮ่วน ฮาวดำ
ยืนบ่อ กัวเกงไผท่อไย ยองน้อย
ดังจัก วอนคำขึ้นแถนคดี ต้านเคิบ ดั่นนั้น
ฝูงบาปฮ้ายเอาห้อย แห่งใจ ฯ

๏ ตูจัก กวนเกิบได้ฟ้าฮ่วน เซียงดาว
ยินชมไนหมากกะดอม แคมฮั้ว
ค้อมกล่าวแล้วเมือนอน ทุกแห่ง
ขาพี่น้องนางท้าว คิ่มเจือง ฯ

๏ เจ้าปิ่นหน้าเมือสู่ สถานเพียง
กอยคำเดินสื่อเมือง ทุกพ้อง
เฮียงเพาแล้วยอถวาย ปะดับพาด
ไฟส่องห้องโฮงฮ้าน ฉุ่มเทิง ฯ

๏ ซะพูซ้องบนบอก พะดีกำ
ตูจัก ก็อหานฮบต่อพาย วันหน้า
แม่นว่า พลหลวงกำแถนผี เต้าซ่อย ก็ดี
พ่อหยู่ฟ้าคุนคุ้ม หย่าไถ ลูกเนอ ฯ

๏ ออระม่อยเนื้อท้าวฮุ่ง ฮวายเสียง
บาคานถอยส่ว่ายมือ เช็ดผ้า
พอดีแล้วลีลา เข้าม่าน
นางจิ่งหน้าเทียมท้าว สู่สถาน ฯ

๏ ผู้ผ่านพื้นนิทซะเน่ง เนานอน
สานส่านลมเปิกบน ดาวซ้าย
คอนคอนค้ำหลายยาม แล้วฮุ่ง
สุรย์ส่องขึ้นดวงฟ้า เฮือบน ฯ

๏ ฮื่นฮื่นพ้อมพลพวก กะทำคัว
บาคานผายออกมา เกยกว้าง
หลิงเห็น แพนบัวก้ามหลายแถว ดั้นท่ง พุ้นเยอ
ควานเกี่ยวซ้างลงน้ำ ท่าเพียง ฯ

๏ บอกเพื่อนพ้อมเดินหมู่ ปะดับดี
ฟังยินเสียงกอง พายคูมวางดั่งลม พานฟ้า
ตาพลก้ามกางนา คับแผ่น
ค้ายพวกพ้องแมนเถื่อน ลงมา ฯ

๏ เมื่อนั้น อ้ายแม่นเข้าเขียวฮอด เถิงเจือง
ยอคำมาฮอดบา ธรรม์เหง้า
เขาก็ ฮอมกันตั้งหลายถัน ถ้าต้อ
พลคั่งเค้าคือน้ำ ยิ่งมา ฯ

๏ ปัดแต่ ฟ้าต่อตั้งทามทึบ เกินทอง
ฮมฮมพดแปดกือ แกมม้า
เขาก็ นองพดพ้อมเดิมมา สามหมู่
ช้างเฮ่งม้าตัวต้น เฮืองา ฯ

๏ คืนคืนเพียงฟ้าเง่า ไขฝน
ไผ่เวียงนั้นเฮ่งกอง เกาค้อง
สนสนพ้อมสามตน เค้าซ่อย
ขันจัก ต้องต่อช้างเจืองท้าว บ่อขาม ฯ

๏ บ่อหย่อนถ้อยเถิงขนาด ขนพาย
(พดหลามไหลหลั่งมา ปานน้ำ)
แมนหลายก้ามก็อมา ล้นท่ง
เขากล่าวม้างพดล้าน ถูกจอม ฯ

๏ ได้ว่าพ้อมท้าวหิ่ง หุนบัง
แรงว่า ยอมมือเสียส่วนเจือง กุมช้า
เขาก็ ไปพั้งแจ้งปอมดู ทุกหมู่
ผัดว่า ต้องต่อช้างคุงที่ พานคำ ฯ

๏ ก็ยัง เห็นหลากแท้เทียนต่าง ภาสา
เขานั้น คิ่งขาวคอก่านดำ ดูฮ้าย
เมือง ๆ เหลื้อมตาใส ปานแว่น
ยาบยาบย้ายคิ่งค้อม แกว่งกง ฯ

๏ ฝูงนึ่ง ฮู้ไต่น้ำลอยแล่น ปานหงส์
ฮอมทั้ง ไทพะโพตืมแถม สามล้าน
ยนยนย้ายทุงทอง คับแผ่น
ฝูงหมู่ช้างปุนแล้ ออกเวียง ฯ

๏ ยั่งยั่งเบื้องล้านมาด แมนฟอง
ฮมฮม ขาวพูซางแบกเกิม กางเข้า
เขาก็ นองพดพ้อมพยาเมือง ฟ้าฮ่วน
บ่อฮู้ ก็ดิ่วเต้าเติมท้าว ซ่อยพด ฯ

๏ ทะถ่วน แล้ซะค้อมคับท่ง ตูมวาง
ผนผน ผีตายืนป่วนมา มวนเข้า
ฝูงนั้น มีมนต์ขึ้นกางหาว เห็นแอ่น
หยู่แทบเท้าก้ำฝ้าย จอมจัง ฯ

๏ สว่าสว่าม้าเค้าแล่น เวียนพด
มวนพด เถิงหนองตั้งแต่งพด เปนถ้อง
เสียงนั้นก้องพอดิน จักหล่ม
ปะดับหอกซ้องปะคือซ้าย ซ่อเซี่ยว ฯ

๏ ไย่ไย่ย้ายช้างฮ่อ เฮียงงา
แมนเฮืองเฮียวเถิงเสือ ตัวก้า
ตาเขียวข้าพูพาง ท้าวทุ่ม
ปัดแต่ค้ายดวงฟ้า ขอดมา ฯ

๏ เขาว่า เลิกทุ่มล้นท้าวยี่ ซิ่งแดน
ผาตาเลียนหอกปุน เปนถ้อง
ซื่อจัก ตาดูตั้งพดแมน มีมาก
ข้ากล่าวเจ้าทองล้าน แต่ปะมาน ฯ

๏ แต่นั้น ท้าวทอดถ้อยเดินหมู่ ปะดับตี
แกวแกว เสียงขุนแสงคาดโคน เคียนซ้าง
ยนยนย้ายแพนคำ ปะดับหอก
หนักเหนื่องช้างหลายล้าน เดือนมา ฯ

๏ เบื้องขอกพุ้นชีวาด แถวทอง
ผาลาเลื่อนหอกดาว เดิมตั้ง
เขาจัก ผองพลได้แสนก็อ พ้อมฮ่วน ก็ดี
แม่นว่า ไง้แผ่นฟ้าลงกั้ง ซิค่อยถาง ฯ

๏ ยาบยาบเหลื้อมคับทั่ง นา.เพียง
เฮาจัก วางดาวคำผ่าเขา ตงค้าน
เสียงอื้อเบื้องงิ้วอ จักแตก
เหยียดหมู่ตั้งสามด้าน ฝ่ายขวา ฯ

๏ ม้าแผ่อ้อมวัดแวด เวียนพล
พายงางอนชู่ตัว เอาห้าง
ไหไหเหลื้อมทุงทอง ท้าวหิ้ง
ย้ายหมู่ช้างคุนไพ่ เชียงเชย ฯ

๏ ถูกมิ่งต้านคำแก่ ปานชาง
ขันจัก เต็งพายชนผ่าเขา ตงม้วน
ดวงกางไว้กวานแก ผู้เผือก
ผัดว่า ชนไสฟ้าพื้นบุ้น วิ่งเวียง ฯ

๏ ละเลือกม้าฝูงหมู่ พางคำ
ผันผายไปก่อนเจือง ใจกล้า
สานสานช้างชำเชิง เลยแล่น
ดูนี้ ข้าท่านท้าวทองด้าน ลูกจอม ฯ

๏ เฮาจัก ฮบฮาบแพ้ฝูงหมู่ เชยดาว
บ่อฮ่าง ยอมมือตายฝ่ายแมน ดางอ้
เสินเสินพ้อมทุกดวง เลยออก
พลเพื่อนล้นนากว้าง มืดมัว ฯ

๏ ทงหมู่ช้างพ้อนดาบ ดาเฮือง
พานคำเฮียงแทบเกย ควานห้าง
จอมเมืองถ้อยส่องนาง นงถ่าว
ใจเมื่อยม้างยินหม้อม บ่อบาน ฯ

๏ ยนยนย้ายพานคำ มาพ่าง
พระบาทเจ้าแหนถ้อย กล่าวพลี ฯ

๏ คันว่ายอดาวชี้ดายืน ให้อ่อน
เจ้าหมื่นม้าวชนแพ้ หมู่แมน ฯ

๏ ชนฮาบแพ้พลเพื่อน เทนาง เมื่อได้
เผือจัก กวายเทียนคำบ่อนาน ตามได้
วันเฮืองแจ้งเห็นพู ไลส่อง
ค้อนโคดคืองเดินแด้ ป่าวพล ฯ

๏ ม่างม่างนิ้วเจ้าย้ ยอดาว
ชื่อว่า แมนบินบนเลื่อนมา มิย้าน
ส่ำพาวขึ้นพานคำ ลูกย่าง
พลแปดด้านเลยเลิก นำบา ฯ

๏ สว่าสว่าม้าเค้าแล่น นันควาน
แดสั่งเสียงพาดพิน พานส้าง
ทวนทวนก้องเกริ่ ฮันป่าว
เจ้าเยี่ยงเซาช้าง ผ่อแมน ฯ

๏ ค่าวค่าวหน้าท้าวฮุ่ง หลิงดู
ยนยน ชาวแมนหลวงแบกกง กำด้า
คนตายล้นกางนา นองเลือด
เขาบ่อฟ้าวมิย้าน หย่อนกัว ฯ

๏ เลือกหมู่ช้างส่านใหญ่ หลบทาน
หัวขวาเขาคว่างคอน คนก้า
บาไททำวขุนควาน เดินยี่
ชื่อว่า ฟ้าหยั่นกั้งละวังไว้ คอยถาง ฯ

๏ ทุกที่เทียนเหง้าใหญ่ หานพาย
ทั้งสองเพ็งเกื่อนชาย เยี่ยซ้อย
ผื้นผื้นตั้งเต็มนา ถาเถิก
เทียนต่ำข้าอ้ายก่ำ ยิงกง ฯ

๏ ชะเพือกพ้อม บ่าวแก้วท้าวฮุ่ง เฮืองเฮี่ยง
ยนยน ไทเมืองทวายหลั่งเถิง สามล้าน
แพนหางพ้อมพานคำ เก้าหมื่น
เฮาบ่อย้านสังแท้ ท่อใย ฯ

๏ ชาดชาด ข้างพวกน้อย.ทียมพ่าง หกพัน
ไหไหไกวแกว่งปะคือ คูนเข้า
แกวทองพ้อมกวานแก ผู้ใหญ่
ขันต่อช้างปางนี้ ม่วนเมือง ฯ

๏ ภูไซ่ท้าวถ้านโถก พลถือ
(ตีแก่ สองนางเนืองนอบเจือง ใจก้า)
ดูวอนเจ้าเจืองหาน ให้หย่า
เห็นที่ พลฮ่วนตั้งปานฟ้า เกิบแมน ฯ

๏ แมนเจิกเข้าพ้อมฮ่วน นับกือ
งาพายสนแค่แพน เฮืองค้าง
ถือตีต้านคำเนือง เอาส่วย·ดีรือ
ขาพี่น้องวอแต่ ทักเจือง ฯ

๏ เยียวบ่วยส้างเมืองใหญ่ ปะกัน บ่อฮู้
บุญเฮืองงานรอบใจ จิงแจ้ง
เฮาก็ ขันขนช้างลิดวาง ฟ้าฮ่วน ดูก่อน
เค้าหมู่ช้างไปปุ้น ปีกขวา ฯ

๏ ทะล่วนม้าหกหมื่น ยิงกง
ชาวขาซายรี่ดวา เลยอ้อม
ตื่นหลื่องได้สามคง เต้าฮอด
ชู่แห่งพ้อมขันก้า กล่าวตาย ฯ

๏ คันว่า ถะคาบแล้วเมือตู้ สาวสวรรค์
เขาก็ ตีพายนองเกี่ยวโสม ไล่เข้า
ขันขนช้างแมนเขา พอยพ่าย
ผู้ที่เหง้าคอนคว่าง ชมเมือง ฯ

๏ ทุกดาบตั้งปะคือแกว่ง ไกวมา
หานเยี่ย ไส้กุญชรผ่าหาน วีช้า
งางอนจ้ำแมนไฟ เพื่อนท้าว
ฝูงหมู่ข้าท้าวฮุ่ง ฮุมเฮา ฯ

๏ ได้บ่าวน้อยเซยดาบ หาพัน
เกากองเสียงไห่โฮ คุงฟ้า
แกวกุมได้หัวแมน กางหมู่
ได้หมู่ม้าทังเคือง ถานคำ ฯ

๏ ฮื่นฮื่นม้าแมนปีก บินบน
อือทือลับท่งนา ดูถ้น
ผงหุดขึ้นเมือบน แดมืด
ช้างต่อช้างชนได้ ไฮบงวง ฯ

๏ ปะคับหยวกเข้าขันต่อ ? เค็งชน
เฮาจัก ชนไคยะราต่อมือ มันเจ้า
ถิ้นถิ้นเข้าคำชน ทุกแห่ง
ม้ามากถ้นดี้ถ้าว พุ่งแหลม ฯ

๏ บ่าวยี่ได้แมนบึก ตัดคอ
ซาวหนองแส่บึกหนี้ วางค้าง
หานพายเบื้องขอตี้ คำหมวก
อ้ายคว่างคว้างไส่ช้าง ผ่าชน ฯ

๏ ผี้ท่าวถ้มด้านติ่ว เต็มนา
แมนแดงพอหมื้นปาย คุงค้าน
แองคอนได้ถวาพอน ทังเคื้อง
อ้ายคว่าง ได้หมู่ช้างทังม้า เคื้องคำ ฯ

๏ คิ่งคิ่งเค้าปะคับไห่ ตึ้กอง
กอยเสี้ยงเมื้อสู่เจื้อง โฮฮ้อง
แมนฟองอ้างขันกวน กัวก่อน
เดื้อนเดื้อนอ้อมขวาซ้าย ซู่พาย ฯ

๏ ทุกท่อนพ้าแมนหลั่ง ไหลมา
เขาก็ ยายกันมาพ่องชน เจื้องท้าว
หานเยี้ยย้ายงาเฮียว ฮันผ่า
แสนหมู่ท้าวฮันช้าง ซู่เมื้อง ฯ

๏ งาแดงช้างเมามัน บ้าเดื้อด
แมนตุ่มถ้มเต็งด้าง ไขว่ขึ้น ฯ

๏ ซู่ซู่ช้างไสยว่าย พัดมา
นองพลมาดั่งดิน ดูฮ้าย
ดาวงามเบื้องวิ่วอ วอแต่
ย้ายหมู่ ข้ามแม่น้ำไปแล้ว ไล่แทง ฯ

๏ ม้าแผ่ต้อมเท้าท่ง ยิงกง
ดินแดงนองเลือดไหล ขานน้ำ ฯ

๏ คิ่งคิ่งช้างพ้าฮ่วน อาวดำ
แมนหลายหลูยหลั่งมา ปานน้ำ ฯ

๏ ดอนเดื้อกได้ฝูงขนาด หกแสน
อาวดำตองก่อนพล หลูยเข้า
เฮาก็ ยันพลเข้าชนเสีย ให้สว่าง
เถ้าไล่พ้าโสมช้าง ผ่าชน ฯ

๏ สว่าสว่าเบื้องท้าวฮุ่ง เฮื้องเสี้ยง
หวนพายคำต่อแมน กวนได้
ขุนเพิ่งพ้อมเพี้ยงพน อ้ายผ่อง
ขอฟาดได้ตื้หมวก อาวดำ ฯ

๏ แมนไหย่เจ้าเอิกบ่อง คาเขี้ยว
พานคำ คือไอยะราเมื่อมัน เมาบ้า
ไสพายเข้าซูชน วางเบี่ยบ
เสียงสนั้นก้องคุงพ้า ฟากพม ฯ

๏ แมนท่าวถ้มเด้ยระดาด เต็มนา
คนตายนองดั่งขอน เขาป้ำ
ขาคอนย้ายบุนกอง เกาผ่า
เถ้าไล่พ้าโดนช้าง บ่อหนา ฯ

๏ สว่าสว่าข้าท้าวฮุ่ง ตบแพน
เกากองนันไห่โฮ คุงพ้า ฯ